Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Καλές διακοπές. Η Δέφτερη Ανάγνωση θα κάνει διακοπές μέχρι τις αρχές του Σεπτεμβρίου. Αν προκύψει κάτι έκτακτο θα υπάρχει και ανάλογη πληροφορηση

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

Επιλογές από την blogoσφαιρα [σ.36] Graffiti [σ.37] Cartoons[σ.37]

ΤΟΠΙΚΑ

Η Διαπλοκή στην επιφάνεια: ο Ν. Παπαδόπουλος, οι «πελάτες-σύμβουλοι» της ΑΤΗΚ, οι επιχειρήσεις Σιακόλα και ο συγγενής της «οικογένειας» στην Aegean

Δεν πρόλαβε να κλείσει το θέμα της Betfair και της επιμονής του Ν. Παπαδόπουλου για εξυπηρέτηση της εταιρείας, κατά τη διάρκεια της συζήτησης για το νομοσχέδιο για τον τζόγο και ξαφνικά την περασμένη εβδομάδα, οι καταγγελίες για την διαπλοκή του επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών της βουλής πήραν μορφή χιονοστιβάδας. Βέβαια, οι εφημερίδες προσπάθησαν να το λογοκρίνουν – αλλά η έκφραση της δυσφορίας από τον κοινωνικό περίγυρο φαίνεται να είναι διάχυτη και να προέρχεται από πολλαπλές κατευθύνσεις.

Ας δούμε τα πράγματα με την σειρά:

Οι «σύμβουλοι-πελάτες» και η ΑΤΗΚ

Την Δευτέρα 9/7, κατά την διάρκεια της συζήτησης για την ανανέωση βραχυπρόθεσμων κρατικών χρεογράφων με την αγορά τους από τα αποθεματικά των ημικρατικών, οι Ν. Παπαδόπουλος και Α. Νεοφύτου αναλώθηκαν σε μια προσπάθεια κατασκευής αισθήματος πανικού για αντιπολιτευτικούς λόγους, ενώ υπήρχε και ένα είδος πίεσης από τον Ν. Παπαδόπουλο ώστε οι ημικρατικοί να μην παρέχουν βοήθεια στο κράτος. Το ότι στη ρητορική του, ο Παπαδόπουλος, συχνά δεν φαίνεται να κατανοεί ή να λαμβάνει υπ' όψιν τις συνέπειες, είναι γνωστό, αν και η επίμονη του ήταν κάπως υπερβολική, ακόμα και για τη δική του περίπτωση. Μέχρι και ο Α. Νεοφύτου, λ.χ. την επομένη έριξε τους τόνους προφανώς υπό πίεση, για τις συνέπειες της ρητορικής του πανικού. Η επιμονή του Παπαδόπουλου, όμως, προκάλεσε τελικά την αντίδραση του προέδρου της ΑΤΗΚ, Σ. Κιττή, ο οποίος του είπε, σύμφωνα με όσα διέρρευσαν:

«*Οι σύμβουλοι με τους οποίους έχετε επαγγελματική σχέση, μας είχαν συστήσει να επενδύσουμε στο εξωτερικό. Ευτυχώς, δεν ακούσαμε τις συστάσεις, γιατί τώρα θα ήμασταν χρεοκοπημένοι*.»

Προφανώς, κάποιοι σύμβουλοι της ΑΤΗΚ σύστηναν ομόλογα υψηλού κινδύνου ή άλλα ανάλογα. Το ρίσκο δημιουργεί ζημιά για το δημόσιο, αλλά κέρδη για ιδιώτες, συμβούλους ή άλλους. Και με δεδομένο ότι ο Ν. Παπαδόπουλος, την προηγούμενη εβδομάδα, μέσα στην μπερδεμένη φρασεολογία του, εκτός από την επανάληψη των αντιπολιτευτικών ρητορικών, ανέφερε και το ότι δεν «εισακούονταν» οι σύμβουλοι της ΑΤΗΚ, προφανώς, η αναφορά του Κιττή εστίαζε ακριβώς και σε ένα βαθύτερο ζήτημα – ο Ν. Παπαδόπουλος εκπροσωπούσε κάποιους σύμβουλους-«πελάτες», που ήθελαν να επενδυθούν κάπου αλλού τα αποθεματικά της ΑΤΗΚ.
Ο Παπαδόπουλος που άκουσε τη θυμωμένη απάντηση του Κιττή, δεν την αμφισβήτησε. Όταν, όμως, την επομένη, το θέμα διέρρευσε, αρχικά, από την Χαραυγή και μετά τέθηκε από την Ει. Χαραλαμπίδου σε συζήτηση στην επιτροπή Έλεγχου ο Ν. Παπαδόπουλος προσπάθησε να διαψεύσει με "τηλεφωνικά μηνύματα". Όπως παρατήρησε και ο Σ. Χριστοδούλου, στο Φιλελεύθερο, σε σχέση με τη συζήτηση για την ΑΤΗΚ: *«..ο Νικόλας Παπαδόπουλος, όχι μόνο, έχει προσωπική ατζέντα, αλλά δεν φροντίζει πια να τηρεί τα προσχήματα. Όσο για την δημόσια διάψευση που έκανε, κυκλοφόρησε ως το πιο σύντομο πολιτικό ανεκτό στα δημοσιογραφικά πηγαδάκια.»* Όταν τίθενται τέτοια ζητήματα σε συνεδρία της Βουλής και ο εμπλεκόμενος δεν λέει τίποτα και μετά προσπαθεί να διαψεύσει ότι ειπώθηκε, χωρίς τεκμήρια, μοιάζει με καθυστερημένη απόπειρα damage control παρά διάψευση. Ο κ. Παπαδόπουλος θα μπορούσε από καιρό να δημοσιοποιήσει τους πελάτες του, οι οποίοι εμπλέκονται σε θέματα της βουλευτικής του αρμοδιότητας και να διαφοροποιηθεί ανάλογα. Όπως φάνηκε στην συνέχεια της βδομάδας, αρκούσε να ρωτήσει κάποιος και βρισκόταν σύνδεση ανάμεσα σε υπό-συζήτηση θέματα στη Βουλή και συμφέροντα του ίδιου η του δικηγορικού του γραφείου.

Και, φυσικά, λίγοι σχολίασαν δημόσια το ότι ο Κιττής, εκτός από πρόεδρος της ΑΤΗΚ είναι και ιστορικό στέλεχος του ΔΗΚΟ, με γνώση του πολιτικού και οικονομικού παρασκηνίου της ελίτ – οπότε η μπηχτή στον Παπαδόπουλο, μπορεί να μην ήταν τυχαία στα πλαίσια μιας, υπό εξέλιξη, δημόσιας αντιπαράθεσης στο χώρο του κέντρου.

Και δικηγόρος του Ομίλου Σιακόλα στο νομοσχέδιο για τα ξεπουλήματα

Όμως, παρά την προστασία των ιδιοκτητών των ΜΜΕ και των αρχισυντακτών, οι μπελάδες του Παπαδόπουλου δεν είχαν τέλος: Την Τετάρτη - και ενώ ο Παπαδόπουλος έστελλε μηνύματα για να διαψεύσει για τους «πελάτες συμβούλους» - ήταν η σειρά της ΠΟΒΕΚ να τον καταγγείλει για διαπλοκή, αφού η επιμονή του για μερικές πρόνοιες του νομοσχεδίου για τα ξεπουλήματα ευνόησαν, σαφώς, τον όμιλο Σιακόλα, με τον οποίο συνεργάζεται το δικηγορικό του γραφείο. Σε αυτήν την περίπτωση, ο βουλευτής-δικηγόρος του κ. Σιακόλα παραδέχτηκε ότι είναι και δικηγόρος του ομίλου εταιρειών με συμφέροντα στο θέμα, και, παραβλέποντας προφανώς τις έννοιες του δημόσιου συμφέροντος και της αντικειμενικής διαχείρισης συγκρουόμενων συμφερόντων που επιβάλει η θεσμική του θέση, επέμενε και στη βουλή, λες και λειτουργούσε εκεί με την ιδιότητά του ως δικηγόρος του ομίλου Σιακόλα: είπε ότι το δικαίωσε το δικαστήριο, παραβλέποντας, βέβαια ως δικηγόρος της μιας πλευράς, ότι το νομοσχέδιο - στο οποίο διαφωνούσε ο πελάτης του – άρα και ο ίδιος ως δικηγόρος του στη βουλή - είχε τροποποιηθεί για να είναι συμβατό με την Ε.Ε.

Η διαφοροποίηση, ακόμα και στο ΔΗΚΟ, φάνηκε την επομένη, όταν ο Κάρογιαν είχε συνάντηση με την ΠΟΒΕΚ που ουσιαστικά άδειασε τον Ν. Παπαδόπουλο – όταν ρωτήθηκε για τις θέσεις του αντιπροέδρου, είπε ότι «πρόκειται για προσωπικές του απόψεις που δεν εκπροσωπούν το ΔΗΚΟ.»

Η στάση της ηγεσίας του ΔΗΚΟ, είχε βέβαια να κάμει και με τις εσωτερικές διαμάχες, αλλά και με την ίδια τη βάση του ΔΗΚΟ και τις σχέσεις του γενικότερα με τους μικρομεσαίους.

Και το κερασάκι στην τούρτα: η παραχώρηση δημόσιου πλούτου στην Aegean και ο συγγενής με τα διαπλεκομενα οικονομικά συμφέροντα

Μέχρι την Παρασκευή, το θέμα της Διαπλοκής άρχισε, μεν, να εμφανίζεται στη δημοσιότητα, αλλά ήταν ακόμα ελεγχόμενο. Η ψήφιση του νομοσχεδίου για τις Κυπριακές Αερογραμμές ωστόσο, έφερε το όλο θέμα πια στο επίκεντρο: είχε ήδη προηγηθεί συνεδρία στη βουλή, όπου είχε κληθεί να συμμετάσχει και η Aegean, μια ανταγωνιστική εταιρεία σε σχέση με τις Κυπριακές Αερογραμμές. Όταν εγκρίθηκε το νομοσχέδιο, για την παροχή μέρους των χρημάτων που χρειάζονται οι Κυπριακές Αερογραμμές, εντάχθηκε στο νομοσχέδιο και

πρόνοια για καθεστώς «ανοικτών ουρανών», που σημαίνει ότι η Aegean, ένας από τους πιο άμεσους ανταγωνιστές των Κ.Α. μπορεί πια να απορροφά από τις εργασίες του κυπριακού κρατικού αερομεταφορέα. Και με αυτόν τον τρόπο, βέβαια, η τελική εξαγορά του μπορεί να γίνει πιο φθηνά, αφού ένα από τα βασικά στοιχεία - τη θέση του ως κρατικός αερομεταφορέας σε ένα χώρο με περιορισμούς στη συμμετοχή άλλων αερομεταφορών - το οποίο θα είχαν προς διαπραγμάτευση οι Κυπριακές Αερογραμμές δόθηκε δωρεάν στους ανταγωνιστές και εν δυνάμει αγοραστές της. Για να γίνει κατανοητό το ευρύτερο πλαίσιο, πρέπει να αναφερθεί ότι υπάρχει, ήδη, ένας επενδύτης, η Triple Five, η οποία προτείνει μια επένδυση στις Κυπριακές Αερογραμμές. Στην ουσία, η πρόνοια προσπαθεί να οδηγήσει τις Κ. Α. σε αδύναμη θέση, ώστε να εξαγοραστούν φθηνά από την Aegean.

Μια τέτοια κίνηση, δεν γίνεται, φυσικά, χωρίς συμφέροντα. Είναι ενδεχόμενο ότι μια μερίδα των βουλευτών που ψήφισε το νομοσχέδιο, δεν ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη διαπλοκή Κυπριακών Αερογραμμών – Aegean. Άλλοι, όμως, πρέπει να ήξεραν πολύ καλά τί έκαναν, όταν πρόσθεταν την πρόνοια για «ανοικτούς ουρανούς». Τελικά, οι βουλευτές του ΑΚΕΛ αποφάσισαν να δώσουν τέλος στο καθεστώς της συναινετικής σιωπής. Αρχικά, ο Σ. Ευαγόρου έκανε αναφορά σε διαπλοκή. Ακολούθησαν οι οργισμένες αναφορές των συντεχνιών. Ιδιαίτερα η ΣΕΚ, στην οποία πρόσκεινται τα στελέχη του ΔΗΚΟ και του ΔΗΣΥ, ήταν έντονα οργισμένη με τον εκπρόσωπό της, τον κ. Πιερίδη να λέει από ραδιοφώνου στο Γεωργιαδη του ΔΗΣΥ: «Αν έτσι θα κυβερνήσετε…. θα τα διαλύσετε όλα».

Ακόμα και ο «Φιλελεύθερος» αναγκάστηκε να βάλει σχετικό πρωτοσέλιδο ότι με την απόφαση της βουλής, κινδυνεύουν με «λουκέτο» οι Κυπριακές Αερογραμμές. Ενώ, στους μικρούς υπότιτλους ανέφερε και τις καταγγελίες για «συμφέροντα» και «εσκεμμένες αποφάσεις».

Συμφωνα με την Χαραυγη στο Διοικητικό Συμβούλιο της Aegean, και με σαφή οικονομικά συμφέροντα, βρίσκεται ένα από τα οικονομικά στελέχη της οικογένειας Λεβέντη, στην οποία ανήκει και η οικογένεια Παπαδόπουλου: ο Αναστάσιος Δαυίδ, εξάδελφος της Φωτεινής, μητέρας του Νικόλα Παπαδόπουλου, είναι μέλος του Δ.Σ. της Aegean και με συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρείας, μέσω των εταιρειών DYSTAL και OSIRIS.

Ο Ν. Παπαδόπουλος απάντησε τελικά την Δευτέρα, και πάλι καθυστερημένα, με επίθεση ενάντια στην Χαραυγή που έθεσε το θέμα. Παραδέχτηκε την σχέση με τον κ. Δαυίδ ο οποιος εχει συμφεροντα στην Aegean κάνοντας μια περίεργη αναλογία: παρατήρησε ότι είναι στον ίδιο βαθμό συγγενής και με τον κ. Θρασου της ΑΗΚ, και διερωτήθηκε αν αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να λαμβάνει μέρος στις συζητήσεις και ψηφοφορίες για την ΑΗΚ. Είναι βέβαια ενδιαφέρον ότι ακόμα και σε αυτό το θέμα υπάρχει οικογενειακή σχέση, αλλά είναι εντυπωσιακό πως ο κ. Παπαδόπουλος φαίνεται είτε να μην καταλαβαίνει είτε να προσπαθεί να αποφύγει την έννοια της «διαπλοκής» η της «σύγκρουσης συμφερόντων»: ο κ. Θρασου εκτελεί δημόσιο λειτούργημα και δεν έχει ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα στον ημικρατικο οργανισμό. Ενώ αντίθετα, και με βάση την παραδοχή του, ο άλλος συγγενής, ο κ. Δαυίδ, προφανώς έχει ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα τα οποία εξυπηρετήθηκαν με την απόφαση στην οποία συμμετείχε ο Ν. Παπαδόπουλος. Κάτι που θέτει και ευρύτερο θέμα διαπλοκής λόγω οικονομικών συμφερόντων.

Είναι ενδεχόμενο ότι οι κύκλοι της αστικής τάξης, ανάμεσα τους και οι «οικογένειες» και τα «τζάκια», που έχασαν από το σκάνδαλο των τραπεζών, να προσπαθήσουν, τώρα, όχι μόνο να φορτώσουν στο Δημόσιο τις ζημιές των τραπεζών, αλλά να πάρουν από το δημόσιο πλούτο για ιδιωτικά κέρδη, διότι η παραχώρηση, τόσο απλόχερα από την βουλή της ρήτρας για «ελεύθερους ουρανούς», φαίνεται να χαρίζει δημόσιο πλούτο για ιδιωτικό κέρδος.

Η Διαπλοκή αρχίζει, λοιπόν, να φαίνεται. Και αργά ή γρήγορα, δεν θα είναι πια κομματικό το θέμα, αλλά οικονομικό και ταξικό, όπως φάνηκε και από την οργισμένη αντίδραση του συνδικαλιστή της ΣΕΚ. Μέχρι και ο Λ. Χριστοφόρου του ΔΗΣΥ, είπε ότι κάτι πρέπει να γίνει με το ασυμβίβαστο στη Βουλή. Τα ρήγματα μπορεί να διευρύνονται, όσο περνά ο χρόνος.

Το σκάνδαλο των αξιογραφων, και οι διεκδικήσεις των πολιτών: ακόμα 1.4 δις -8% του ΑΕΠ- στη μαύρη τρύπα των Τραπεζών

Και ξαφνικά την Δευτέρα 16/7, όταν συζητήθηκε στην βουλή το θέμα των αξιογραφων, η πραγματικότητα εμφανίστηκε σαν ένας ογκόλιθος που ήταν αδύνατο πια να κρυφτεί είτε από τα ΜΜΕ είτε από τους δικηγόρους των Τραπεζών: 1.4 δις επενδυτών βρισκόταν πια στον «αέρα» καθώς οι Τράπεζες τα είχαν αντλήσει με υποσχέσεις για ψηλά επιτόκια και χωρίς να εξηγηθεί το ρίσκο των νέων «χρηματοπιστωτικών προϊόντων». Και χωρίς να ακολουθηθούν ούτε καν οι τυπικές διαδικασίες. Και ενώ το αρχικό σοκ, ήρθε από την μη-καταβολή του επιτοκίου, έγινε αντιληπτό ότι δεν κινδύνευε μόνο το επιτόκιο αλλά και το αρχικό ποσό. Αυτό το νέο ποσό το οποίο φαίνεται να χάνεται επίσης αξίζει να το δει κανείς σε ποσοστά: πέρσι το κυπριακό ΑΕΠ ήταν γύρω στα 18 δις. Το 1.4 δις που άντλησαν οι Τράπεζες και τώρα κινδυνεύει να χαθεί, είναι γύρω στο 8% του ΑΕΠ.

Οι καταγγελίες όπως και το σοκ στην Βουλή ήταν αποκαλυπτικά. Είχε γίνει καταγγελία για το θέμα από τον Ιανουάριο αλλά προφανώς ο κ. Ορφανιδης δεν θεώρησε ότι έπρεπε να επέμβει πέρα από χλιαρές «συστάσεις». Οι καταγγελίες για σκάνδαλο ανάλογο του Χρηματιστηρίου ήταν το κυρίαρχο πλαίσιο. Και η εικόνα των τραπεζιτών πια, και των δικηγορών τους, ήταν δύσκολη.

Μια εβδομάδα πριν όμως μερικοί προσπαθούσαν την Βουλή να κατασκευάσουν πανικό και να σπρώξουν την εστίαση για τη κρίση και πάλι στο Δημόσιο. Την Δευτέρα 9 Ιουλίου οι Α. Νεοφύτου και Ν. Παπαδόπουλος προσπάθησαν στη Βουλή να θέσουν θέμα γιατί να επενδύσουν οι ημικρατικοι οργανισμοί σε βραχυπρόθεσμα κυπριακά χρεόγραφα. Όμως η πραγματικότητα αποδείχθηκε πιο εντυπωσιακή από τις προσπάθειες κατασκευής θεαμάτων: τις επόμενες μέρες, οι εσωτερικές πιέσεις στις τράπεζες εκτόπισαν τις προσπάθειες των «δικηγόρων» τους από την επιφάνεια της επικαιρότητας. Την Τρίτη, 10 Ιουλίου, είχαμε την πιο θεαματική παραίτηση αξιωματούχου τράπεζας: παραιτήθηκε ο διευθύνων σύμβουλος της Τράπεζας Κύπρου, Α. Ηλιάδης, ενώ υπήρχαν φήμες ότι «έρχονται και άλλες παραιτήσεις» και αλλαγές – είτε λόγω εσωτερικών, είτε εξωτερικών πιέσεων. Ήδη, το θέμα των αξιογράφων, τα οποία εκδωσαν οι τράπεζες και τα διέθεσαν στο κοινό, χωρίς να εξηγηθεί το ρίσκο, άρχισε να αποκτά διαστάσεις σκανδάλου ανάλογου του χρηματιστηρίου του 1999. Ήταν, ήδη, το

πρώτο θέμα την Τρίτη σε αρκετά ΜΜΕ, ενώ την Τετάρτη, την ειδησεογραφία μονοπωλούσε η παραίτηση Ηλιάδη και οι φήμες ότι «ετοιμάζονται και άλλοι». Το νέο κλίμα ήταν πια σαφές την Πέμπτη, όταν ο Φιλελεύθερος είχε τίτλο: «Μοιράζει ντιρεκτίβες. Η Κεντρική διαβιβάζει «επιθυμίες» στις τράπεζες και αυτές εκτελούν».

Και το κλίμα δεν ήταν επικριτικό για την Κεντρική, αλλά περιγραφικό για την αδυναμία των τραπεζών, οι οποίες βρίσκονταν ανάμεσα σε τριπλή πια πίεση: από την μια ήταν η τρόϊκα, η οποία φαίνεται, από ότι λένε οι ανταποκρίσεις, να θέλει να θέσει ένα αυστηρό ρυθμιστικό πλαίσιο για τις τράπεζες - και να διερευνήσει τί έγινε την προηγούμενη περίοδο - από την άλλη, είναι η κεντρική τράπεζα, η οποία προσπαθεί να βοηθήσει, μεν, αλλά απαιτώντας καθαρούς λογαριασμούς σε αντίθεση με την πολιτική Ορφανίδη που επέτρεπε τα ρίσκα χωρίς ευθύνες, και στο τέλος είναι και η αυξανόμενη δυσφορία του κοινού. Μέχρι και στο Φιλελεύθερο της Κυριακής, όπου πλειοψηφία των αρθρογράφων δεν διακρίνονται για τη στάση απέναντι στο τραπεζιτικό κατεστημένο, η εστίαση στους «τραπεζίτες» ήταν μάλλον εντυπωσιακή. Ο Ιγνατίου έγραφε λ.χ. «Οι Κύπριοι τραπεζίτες πλην ελαχίστων – αποδείχθηκαν κατώτεροι των περιστάσεων, αλλά και επικίνδυνοι για τον τόπο.» Ενώ, ο πρόεδρος της ΝΕΔΗΚ: «*Η κοινή γνώμη αποπροσανατολίστηκε και κοινωνικές ομάδες στράφηκαν η μια εναντίον της άλλης. Οι πολίτες κρατήθηκαν στο σκοτάδι για την πραγματική κατάσταση του τραπεζιτικού συστήματος. Τα μέτρα λιτότητας δεν έλυσαν το πρόβλημα, αλλά ανατροφοδότησαν την ύφεση, την ανεργία την ανέχεια. Ταυτόχρονα και ενώ οι αρμόδιοι ετυρβάζαν περί άλλων, το τραπεζιτικό σύστημα της Κύπρου έπνεε τα λοίσθια. Ο αναποτελεσματικός έλεγχος, η ανεπαρκής εποπτεία και η προβληματική διαχείριση του τραπεζιτικού συστήματος, θα μπορούσαν να είχαν αντιμετωπιστεί έγκαιρα, αλλά αφέθηκαν να οδηγήσουν στην σημερινή κατάσταση της οριακής κατάρρευσης των τραπεζών που συμπαρασύρουν το κράτος.»*

Ταυτόχρονα, το Σάββατο άρχισαν να ανακοινώνονται οι πρώτες οργανωμένες κινήσεις πολιτών ενάντια στην εξαπάτηση από τις τράπεζες. Την Παρασκευή, έγινε η πρώτη σύσκεψη πολιτών στη Λεμεσό. Στη συγκέντρωση ζητήθηκε να περιληφθεί στο πόσο το οποίο αναζητείται από το εξωτερικό, το πόσο των

600 εκατομμυρίων που επενδύθηκαν σε αξιόγραφα της Λαϊκής και δεν φαίνεται να μπορούν να επιστραφούν. Την Τετάρτη αναμένεται νέα συγκέντρωση στη Χοιροκοιτία.

Είναι λογικό ότι τα θύματα των τραπεζών θα στραφούν, επίσης, στο Δημόσιο για βοήθεια, αφού οι τράπεζες στράφηκαν, επίσης, προς τα εκεί. Στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή, τη Δευτέρα 16/7, διαφάνηκε ότι, ενώ οι βουλευτές με την καθοδήγηση και των δικηγόρων που έχουν σχέση με τις Τράπεζες, διαμόρφωναν το νομοσχέδιο για τη «διάσωση των τραπεζών», δεν έλαβαν καθόλου υπόψιν τους καταθέτες και τους επενδυτές που εξαπατήθηκαν. Τυχαίο; Όπως ειπώθηκε την βδομάδα που πέρασε, κάποιοι στη βουλή, τότε δούλευαν υπερωρίες για να σώσουν τις Τράπεζες – ενώ για το Δημόσιο δεν έδειχναν ούτε το μισό του ανάλογου ενδιαφέροντος. Προφανώς, ούτε για τους μικροεπενδυτές και τους πολίτες γενικότερα.

Το θέμα είναι ποιοί άλλοι πολίτες θα οργανωθούν πια, αναλόγως, ενάντια στο τραπεζικό κεφάλαιο και τη διαπλοκή του με την πολιτική εξουσία - όπως και με τα κυκλώματα των δικηγόρων. Ανάλογα κινήματα αναπτύσσονται, ήδη σε άλλες χώρες της Ε.Ε. Στην Ισπανία, ομάδες καταναλωτών κατάφεραν να αρχίσει δικαστική έρευνα ενάντια στο διευθυντή της Bankia, ενώ στην Ιταλία μια διεκδίκηση ομάδας καταναλωτών οδήγησε και σε έρευνα για τον οίκο αξιολόγησης Moody’s.

Καταγραφή ένα χρόνο μετά την έκρηξη στο Μαρί: το ξεφούσκωμα της υστερίας σε ένα ιστορικό déjà vou

Το πρωί της 11ης Ιουλίου, οι πρωτοσέλιδοι τίτλοι των τεσσάρων εφημερίδων, ασχολούνταν με την κρίση των τραπεζών – μόνο ο Πολίτης διαφήμιζε μια συνέντευξη με τον Κ. Παπακώστα για το Μαρί. Το ότι οι τράπεζες κατέλαβαν, τελικά, τα πρωτοσέλιδα, ίσως, να είναι και δείγμα του ότι η πραγματικότητα πάντα επιστρέφει. Γιατί τον Ιούλιο του 2011, το ατύχημα στο Μαρί χρησιμοποιήθηκε, ακριβώς, για να εκτοπιστεί από τα πρωτοσέλιδα και την επικαιρότητα η κρίση των τραπεζών, που ήταν πια δεδομένη. Την είχαν καταγράψει, ξεκάθαρα, οι οίκοι αξιολόγησης και η επίδρασή της στη δυνατότητα του κράτους να δανείζεται από τις διεθνείς αγορές ήταν εμφανής από το Μάιο του 2011, μετά τις τότε αξιολογήσεις των "οίκων" που έβλεπαν,

πια, τη σύνδεση της Κυπριακής οικονομίας με την ελληνική, μέσω των ομολόγων, αλλά και των χρεών στην Ελλάδα. Οι τραπεζίτες, βέβαια, σφύριζαν αδιάφορα, ενώ ο Ορφανίδης ανακήρυσσε τις ζημιές από την έκρηξη στο Μαρί ως κάτι αντίστοιχο του '74, κάνοντας ότι δε βλέπει την πραγματική βόμβα που απειλούσε την οικονομία – τις τράπεζες. Ήταν μια προσπάθεια μετατόπισης των ευθυνών από τον τομέα .
Τελικά, αυτόν τον Ιούλη, η πραγματικότητα των τραπεζών ήρθε και στρογκυλοκάθησε στα πρωτοσέλιδα.

Βέβαια, υπήρχε και μια προσπάθεια από μερικούς για κατασκευή κλίματος υστερίας, αλλά δεν φάνηκε να «τραβά». Ο Λιλλήκας προσπάθησε να εμφανιστεί κάπως, κάνοντας ότι δεν καταλαβαίνει πώς λειτουργεί το σύνταγμα, ενώ ο Κ. Τριανταφυλλίδης, ο οποίος λειτουργεί και ως δικηγόρος εκμετάλλευσης του πένθους και ως πολιτικάντης, εξέδωσε ανακοίνωση ζητώντας προβολή στα ΜΜΕ – γιατί τι άλλο μπορεί να είναι μια ανακοίνωση που διερωτάται πως έγινε γνωστή η έρευνα της αστυνομίας όταν είχαν ήδη γραφτεί δημοσιογραφικά κείμενα από τον Αύγουστο του 2011 και είχε εξαπολυθεί και επίθεση εναντίον της όταν δημοσιοποίησε μερικά συμπεράσματα ο Πολίτης τον Οκτώβριο; Βέβαια τότε ο κ. Τριανταφυλλίδης δεν έκανε κριτική στην υστερία λογοκρισίας που ξέσπασε – αν δεν την ενθάρρυνε. Η συνέπεια άλλωστε δεν είναι ακριβώς και το δυνατό του σημείο.

Αλλά το κλίμα και το πλαίσιο το καλοκαίρι του 2012 ήταν διαφορετικό. Ήδη πολλά γεγονότα είναι γνωστά πια, οπότε οι περσινές πρωτοσέλιδες φαιδρότητες ότι είχε διαταχθεί «εκκένωση» ή για «επιστολές» που δήθεν είχαν σταλεί από την ναυτική βάση, είναι πια τεκμήρια χειραγώγησης και τόσο ο Πολίτης, όσο και ο Φιλελεύθερος δεν φαίνονταν διατεθειμένοι να υπερασπιστούν τα ψέματα που προωθούσαν τότε. Άλλωστε, είχαν, ήδη, υποβαθμίσει και την άρνηση του Τσαλικίδη να δικαστεί, όσο και την άρνηση των ελληνικών αρχών να διεξάγουν, έστω, δίκη.

Ο «Πολίτης» προσπάθησε να παρουσιάσει τα γεγονότα, μέσα από τις αφηγήσεις που καταγράφηκαν δημόσια, ενώ είχε και συνέντευξη με τους δυο υπουργούς – ο μεν Παπακώστας επέμενε ότι θα έπρεπε να καταστραφούν τα

πυρομαχικά - αλλά δεν εξήγησε γιατί ο στρατός, όχι κατ' ανάγκη ο ίδιος, δεν έλαβε μέτρα φύλαξης, με δεδομένο ότι η καταστροφή δεν ήταν εφικτή στο δεδομένο διάστημα - ενώ ο Μ. Κυπριανού επέμενε, ότι το υπουργείο του δεν είχε καμιά ευθύνη με το όλο θέμα της φύλαξης – στο οποίο καταλογίζεται και το ζήτημα της έκρηξης.

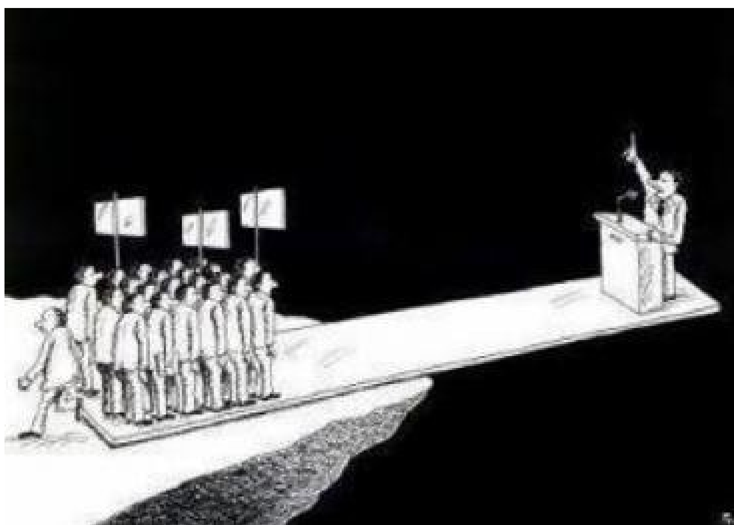
Παράλληλα, στα ΜΜΕ έγιναν, βέβαια, και απόπειρες για αναπαραγωγή του περσινού κλίματος. Ο Φιλελεύθερος πρόβαλε με πρωτοσέλιδες φωτογραφίες και ανάλογες λεζάντες, τις συγκεντρώσεις τόσο στις 11 - το τρισάγιο-εκδήλωση στο Μαρί - όσο και στις 12 - την εκδήλωση στη Λευκωσία με πορεία προς το Προεδρικό. Παρά τις διαφημίσεις, η δεύτερη εκδήλωση στην οποία πόνταραν τα ΜΜΕ, ήταν συγκριτικά μικρή με μερικές εκατοντάδες άτομα. Ο Φιλελεύθερος και η Αλήθεια προσπάθησαν φωτογραφικά να δημιουργήσουν το αίσθημα χιλιάδων αλλά…

Την Κυριακή, ο Πολίτης είχε αναφορά στο Γ. Γεωργιάδη - ο οποίος απαλλάχτηκε – με παραπομπή στο ότι «προειδοποιούσε». Όντως, ο ίδιος λέει ότι είχε πει ότι «πρέπει να κηρυχθεί κόκκινος συναγερμός», δηλαδή να διαταχθεί εκκένωση. Όμως, είναι δυνατόν να μην το είπε στο διοικητή της μονάδας; Τί συζητούσαν τις τρεις φορές που μίλησαν την εβδομάδα πριν; Ο Παπακώστας, πάντως, στη δική του συνέντευξη τον χαρακτήρισε μη σοβαρό.

Το θέμα εξακολουθεί να είναι, ωστόσο, οι ερωτήσεις που δεν γίνονται για τις δομικές ευθύνες του στρατού – ξεκινώντας από την παράδοξη σχέση με την ελληνικό στρατό - που άφησε εγκατελειμενα χωρίς ανάλυση για πέντε μήνες τα δείγματα που μπορεί να οδηγούσαν στην καταστροφή των επικίνδυνων στοιχείων του φορτίου, - και την αδυναμία αποφάσεων σε στιγμές κρίσης που θα προστάτευαν τους στρατιώτες ή έστω θα τους πληροφορούσαν για τον κίνδυνο που είχαν μπροστά τους. Και από ότι φαίνεται από τα τεκμήρια των βίντεο, δεν υπήρχε αντίληψη ότι επίκειται έκρηξη άρα ούτε και ο κίνδυνος "κόκκινου συναγερμού". Κάποιοι δεν φρόντισαν, προφανώς, ούτε να μάθουν, ούτε να πληροφορήσουν. Και αν δει κανένας την μεγάλη πλειοψηφία των κατηγοριών στο δικαστήριο, έχουν να κάμουν ακριβώς με την μη-διαταγή εκκένωσης, την μη-απομάκρυνση των στρατιωτών, των πυροσβεστών κλπ.

Με το ποιος έπρεπε να πάρει απόφαση – ποιοι έπρεπε να την πάρουν κλπ. Ένα χρόνο πριν ακόμα και η λέξη «εκκένωση» ήταν σχεδόν απαγορευμένη αφού μερικοί προωθούσαν το ψέμα -ακόμα και με τα πτώματα μπροστά τους- ότι έγινε εκκένωση, ενώ άλλοι την θεωρούσαν σαν επικίνδυνη και υπονομευτική αναφορά για την υστερία που προσπαθούσαν να κατασκευάσουν.

Προεκλογικά: μια ξαφνική κόντρα ΔΗΚΟ – ΕΔΕΚ με Λιλλήκα, και εσωτερικές τάσεις στο ΔΗΚΟ

Μέχρι τα τέλη της προηγούμενης βδομάδας, ο Λιλλήκας προβαλλόταν ως η επιλογή της ΕΔΕΚ και οι επιλεγμένοι αρθρογράφοι του Φιλελευθέρου άρχισαν να κάνουν, πάλι, κριτική στον Κάρογιαν - είναι, όντως, ενδιαφέρον το μένος μερικών εναντίον του - γιατί δεν υποστηρίζει το Λιλλήκα. Η εμφάνιση μερικών δημοσκοπήσεων που τον έδειχναν να κινείται ανάμεσα στο 16-20%, φαίνεται να ήταν και μέρος μιας στρατηγικής σπρωξίματος προς εκείνη την κατεύθυνση.

Και ενώ στις εφημερίδες, το κλίμα ήταν ότι στις συγκεντρώσεις της ΕΔΕΚ, «επικρατούσε τάση υπέρ Λιλλήκα», στην Πάφο φάνηκε να ανατρέπεται το κλίμα. Και μάλλον, ανάλογα και στην Λεμεσό. Την Παρασκευή, ο Σοφοκλέους, που ανέλαβε την θέση του ευρωβουλευτή, εκφράστηκε δημόσια ενάντια στη στήριξη Λιλλήκα με αναφορές και στο ρόλο της ΕΔΕΚ, αλλά και στο ότι ο Λιλλήκας θα προχωρούσε στη δημιουργία κόμματος που θα επηρέαζε την ΕΔΕΚ. Ίσως, να μην είναι τυχαίο ότι μια τέτοια θέση έρχεται και από τον ευρωβουλευτή, που προσπαθεί να βρει άκρη με τους Ευρωπαίους σοσιαλιστές. Οπότε, η ΕΔΕΚ ανέβαλε την ό,ποια απόφαση και άρχισε, πάλι, η αναζήτηση στον ενδιάμεσο.

Στο ΔΗΚΟ, αντίθετα, φαίνεται ότι η κόντρα στο κομματικό συνέδριο που θα ακολουθήσει τις προεδρικές, ξεκίνησε, ήδη, καθώς διαμορφώνονται τα διάφορα στρατόπεδα. Ο Ν. Παπαδόπουλος, βέβαια, δεν αμφισβήτησε ανοικτά τον Κάρογιαν - το κάνουν, εν μέρει, οι δημοσιογράφοι που εξυπηρετούν το επιτελείο Λιλλήκα ή ίσως και την στρατηγική της οικογένειας της Στράκκας -, αλλά ίσως και γιατί η περασμένη βδομάδα, ήταν γεμάτη από αρνητική δημοσιότητα, καθώς άρχισε να βγαίνει στην επιφάνεια το εύρος της διαπλοκής που εκπροσωπεί ο Ν. Παπαδόπουλος ως δικηγόρος - βουλευτής. Η παράδοξη ανακοίνωσή του λ.χ. την Παρασκευή ότι στηρίζει την απόφαση της κυβέρνησης για δημοσιοποίηση των ονομάτων των φοροφυγάδων, ήταν βέβαια ανέξοδη, αν η βουλή δεν περάσει τα σχετικά νομοσχέδια - και φημολογείται ότι ο ίδιος είναι μέλος της ομάδας που τα καθυστερεί - αλλά, ίσως, σε άλλες στιγμές να επέλεγε την επανάληψη των γνωστών ρεφρέν. Σε εκείνη τη συγκυρία, η απειλή να βρεθεί και υπερασπιστής και των φοροφυγάδων δεν πρέπει να φαινόταν ελκυστική.

Στα υπόλοιπα στρατόπεδα των ΔΗΚΟϊκών φαίνεται να διαμορφώνονται δύο τάσεις, τις οποίες κατέγραψε ο Μ. Κυπριανού σε συνέντευξή του στο Φιλελεύθερο της Κυριακής - μετά την δαιμονοποίηση, ο Φιλελεύθερος φαίνεται να τον αντιμετωπίζει πια ως σοβαρό παράγοντα – και είναι αξιοσημείωτη η διαφορά από τη στάση απέναντι στον Κάρογιαν. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ο Μ. Κυπριανού ξεκαθάρισε ότι οι επιλογές είναι είτε στήριξη μιας υποψηφιοτητητας από τον πρώτο γύρο - κάτι που έδειχνε

Αναστασιάδη - με βάση τα προβλήματα/κινδυνους που «διατρέχει η Κύπρος», είτε αυτόνομη κάθοδο -μια θεση που στηρίζει και η ΝΕΔΗΚ- και αν αποτύχει η απόπειρα να μείνει το ΔΗΚΟ στην αντιπολίτευση. Αυτή τη θέση και την μετεκλογική της προέκταση, την είχε ήδη διατυπώσει η Αντιγόνη Παπαδόπουλου, η οποία έχει ήδη προσφερθεί για υποψήφια. Είναι μια ενδιαφέρουσα θέση, την οποία ο Μ. Κυπριανού την επεξήγησε λέγοντας χαρακτηριστικά: «*Επομένως, αν δεν πετύχει η υποψηφιότητα του ΔΗΚΟ, τότε δεν θα πρέπει να τοποθετηθεί στο δεύτερο γύρο, αλλά να επιλέξει την αντιπολίτευση, όπου μπορεί να είναι εξίσου αποτελεσματικό. Κακώς δίδεται η εντύπωση ότι είμαστε κόμμα εξουσίας, ότι μόνο αυτό μας ενδιαφέρει και ότι δεν έχουμε άλλες επιλογές. Είναι λογικό, ένα κόμμα να θέλει να κυβερνήσει για να εφαρμόσει το πρόγραμμά του. Μπορούμε, όμως, να λειτουργούμε και στην αντιπολίτευση.»*
Αυτή η επιλογή, παραπέμπει στο ΔΗΚΟ του 1998 – ένα είδος περιόδου ανασυγκρότησης, με στόχο την προεδρία την επόμενη πενταετία. Και άλλωστε, η τάση να αναζητά η νομοθετική εξουσία, τρόπους να διευρύνει τη δική της δύναμη που ξεκίνησε από αυτήν την πενταετία, μάλλον, θα συνεχιστεί. Οπότε, τα κόμματα στη βουλή θα έχουν δύναμη απέναντι στην εκτελεστική εξουσία, ό,ποια και αν είναι – αλλά βέβαια θα έχουν και το φορτίο της διαπλοκής, που φαίνεται να αυξάνεται με φιγούρες, όπως τον αντιπρόεδρο του ΔΗΚΟ. Και φυσικά, με τέτοια κίνηση, ένα ΔΗΚΟ με αυτόνομη υποψηφιότητα και αντιπολιτευτικό ρόλο, θα μπορούσε να δημιουργήσει μια νέα ντε φάκτο κατάσταση για τον Ν. Παπαδόπουλο, ο οποίος φαίνεται να θέλει Λιλλήκα στον πρώτο γύρο και Αναστασιάδη στο δεύτερο.

Ο Κάρογιαν συνεχίζει με τη ρητορική της «ευθύνης και της ενότητας», που δεν αναιρεί τα πιο πάνω σενάρια – είτε ως αντιπολίτευση, σε μια διεκδικητική βουλή, είτε ως κυβέρνηση, το ΔΗΚΟ μπορεί να συνεχίσει το ρόλο του «ρυθμιστή για την ενότητα». Ταυτόχρονα φαίνεται να κρατά ανοικτή και την πόρτα για το σενάριο του «ενδιάμεσου». Το μοντέλο της Α. Παπαδόπουλου, όπως το ανέφερε και ο Μ. Κυπριανού, ακούγεται και ως μακρά πορεία προς μια νέα προεδρία, ενώ η συνεργασία με τον ΔΗΣΥ ανοίγει την πόρτα και στον κίνδυνο της εξάρτησης του ΔΗΚΟ σε σχέση με τον ΔΗΣΥ. Και εξακολουθεί να

υπάρχει και το πρόβλημα της μη-συσπείρωσης του ΔΗΚΟ σε περίπτωση στήριξης Αναστασιαδη πρώτο γύρο – κάτι που απασχολεί όχι μόνο το ΔΗΚΟ αλλά από ότι φαίνεται και τον ΔΗΣΥ. Διότι πέρα από τις όποιες αποφάσεις, υπάρχουν και «οι επόμενες μέρες». Πάντως το σίγουρο μέχρι στιγμής είναι ότι ο Καρογιαν φαίνεται να κατάφερε να εκτοπίσει τις πιέσεις του κυκλώματος Λιλληκα.

Το αποκορύφωμα των διαφοροποιήσεων για το ΔΗΚΟ σε σχέση με την υποψηφιότητα Λιλληκα, ήρθε το σαββατοκύριακο, όταν ο Α. Κωνσταντίνου κατηγόρησε το επιτελείο του Λιλλήκα ότι είχε πάρει τον κατάλογο με τα στελέχη του κόμματος και τον χρησιμοποιούσε για να κάνει προεκλογική εκστρατεία. Οι του Λιλλήκα, βέβαια, αρνήθηκαν τις κατηγορίες. Το ότι το αρχείο στελεχών, μπορεί να διέρρευσε, δεν είναι παράδοξο αν σκεφτεί κάποιος ότι οι τασσικοί, οι οποίοι κινούνται προς Λιλλήκα το είχαν υπό τον έλεγχό τους, από τον καιρό που έγιναν οι εσωκομματικές εκλογές στο ΔΗΚΟ. Και θα μπορούσαν, βέβαια, να το αποκτήσουν και από υψηλόβαθμους νυν αξιωματούχους, που φαίνονται να κινούνται προς την υποψηφιότητα Λιλλήκα. Άλλωστε, η δημόσια καταγγελία είχε και τον τόνο της έμμεσης κριτικής προς αυτήν την τάση.

Ανάλογες καταγγελίες έγιναν και από την ΕΔΕΚ– αν και σε πιο ήπιους τόνους. Η όλη ιστορία εκλήφθηκε και ως αποστασιοποίηση των δυο κομμάτων από την υποψηφιότητα Λιλλήκα – ή για να το πούμε ακριβέστερα, ως προσπάθεια της κομματικής οργάνωσης να αντιμετωπίσει την προσπάθεια του κυκλώματος του Λιλλήκα να κερδίσει πρόσβαση στο χώρο των κομματικών στελεχών.

Στα μεγάλα κόμματα-πόλους, υπάρχει ένα διαφορετικό είδος αναμονής. Στον μεν ΔΗΣΥ, ο Αναστασιάδης προσπαθεί να περνά απαρατήρητος, κάνοντας γενικόλογες δηλώσεις και προσπαθώντας να αποφεύγει τα δύσκολα. Σε μια φάση, το μοντέλο του φάνηκε να είναι ο Ισπανός πρωθυπουργός Ραχόϊ, ο οποίος κέρδισε τις εκλογές με γενικόλογες αναφορές – τις οποίες αναγκάζεται τώρα να αλλάξει, προκαλώντας ειρωνεία και οργή. Οπότε, ακόμα και οι γενικόλογες αναφορές, είναι και αυτές, θέμα συγκυρίας πώς θα κριθούν, διότι

το κλίμα έντασης, στο οποίο ο ΔΗΣΥ επένδυσε από το 2010, είναι πολύ πιθανόν να επανέλθει με εστίαση στον ίδιο τον ΔΗΣΥ στο μέλλον.

Από την μεριά του ΑΚΕΛ, φαίνεται να κρατούν, επίσης, χαμηλούς τόνους – προβάλλεται, κάπως, ο Μαλάς - σε σχέση λ.χ. με την μακαριακή καταγωγή του - και οι πρώτες, έστω, και αμφιλεγόμενες δημοσκοπήσεις δείχνουν τον, όπως φαίνεται, υποψήφιο της αριστεράς να κινείται, κατ' αρχήν σε ποσοστά ανάμεσα στο 17 και το 28% που είναι μια καλή αρχική βάση. Η συνέχεια, βέβαια, είναι και θέμα κομματικού μηχανισμού, και προεκλογικής εκστρατείας, αλλά και του ίδιου του υποψηφίου, όπως και των συγκυριών.

Αξίζει, πάντως, να αναφερθούν οι πρώτες «αζίνες» αντιπαράθεσης στο μέτωπο Λιλλήκα – Αναστασιάδη. Την Κυριακή, στο Φιλελεύθερο, στις «Απόψεις», χαμένες κάπου στο βάθος των εσωτερικών σελίδων, υπήρχαν δύο ενδιαφέροντα κείμενα – ένας τέως υπουργός του ΔΗΚΟ, διαφωνούσε με το κείμενο του Σ. Αγγελίδη την προηγούμενη εβδομάδα, που θεωρούσε ότι στήριξη Αναστασιαδη από το ΔΗΚΟ στον πρώτο γύρο θα ήταν «αντικαταστατική». Το πιο ενδιαφέρον, ωστόσο, ήταν το άλλο κείμενο, του προέδρου της ΝΕΔΗΣΥ, Α. Σταυρίδη, ο οποίος εξαπέλυσε μια κατά μέτωπο επίθεση εναντίον του Γ. Λιλλήκα - τον οποίο κατηγορεί και ως δημιουργό της «περιρρέουσας» - με τίτλο «Κολλημένη βελόνα στο πικάπ..»
Η επίθεση είχε να κάνει με την άρνηση της διζωνικής, από το Λιλλήκα, αλλά και από τις σπόντες που άρχισε να ρίχνει στοχεύοντας, σαφώς, και στο δεξιό απορριπτικό ακροατήριο: «*Σε άλλο σημείο της συνέντευξης του, ο κ. Λιλλήκας ανέφερε κατά λέξη: «Άλλοι είναι αυτοί που αρνούνται να παραδεχθούν ότι, πριν από πέντε χρόνια ήταν έτοιμοι να παραδώσουν την Κύπρο στην Τουρκία.»* Είναι μια ρητορική, την οποία ο ΔΗΣΥ έχει ξεχάσει από το 2009-10, όταν η υστερία στράφηκε ενάντια στο Δ. Χριστόφια. Όμως, ο μηχανισμός παραγωγής είναι εκεί και μάλλον θα επιστρέψει στην αρχική εκδοχή του .... πικάπ – αν το φέρει η συγκυρία.

Ταξικά νέα

Όταν κάποιοι χαρίζουν σε ιδιώτες το δημόσιο πλούτο: τα συμφέροντα πίσω από την «ελευθεροποίηση των αιθέρων»

Σε μια απίστευτη εξέλιξη, η πλειοψηφία της βουλής ψήφισε νόμο που πιθανότατα θα οδηγήσει στο κλείσιμο των κυπριακών αερογραμμών ή/και την απορρόφηση τους από την AEGEAN, εκπρόσωπος της οποίας συμμετείχε στη συνεδρία της επιτροπής οικονομικών. Η απόφαση της βουλής, σύμφωνα με τα συνδικάτα, παραμερίζει το σχέδιο αναδιάρθρωσης που συμφωνήθηκε, και που προβλέπει την εξοικονόμηση €17 εκατ. και την άμεση μείωση του προσωπικού κατά 247 άτομα. Ο όρος για πλήρη ελευθεροποίηση των αιθέρων προς τρίτες χώρες (εκτός ΕΕ), ήταν απαίτηση της AEGEAN στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής. Τελικά, υιοθετήθηκε, παρά τις αντιδράσεις όλων των συνδικάτων, όλου του προσωπικού, πλην των πιλότων, που προειδοποίησαν ότι η Κύπρος με τέτοια απόφαση θα ξεπουλούσε εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα της. Η βουλή αποδεχόμενη το αίτημα της AEGEAN, επηρέασε άμεσα τα συμφέροντα των Κ.Α., στρεβλώνοντας τον ανταγωνισμό, ενώ την ίδια στιγμή δεν ισχύει το ίδιο το δικαίωμα για πτήσεις από αεροδρόμια άλλων χωρών (π.χ. Ελλάδα). Τα συνδικάτα εκτιμούν ότι οι εργαζόμενοι των Κ.Α. που έκαναν πολλές θυσίες τα τελευταία 10 χρόνια θα θυματοποιηθούν.

Το ΑΚΕΛ σε ανακοίνωσή του αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι για πρώτη φορά "*καθαιρείται ουσιαστικά και αποκεφαλίζεται το διοικητικό συμβούλιο και η διεύθυνση μιας δημόσιας εταιρείας και ιδιωτικοποιείται και παραχωρείται ως δώρο στο ιδιωτικό κεφάλαιο, το πλειοψηφικό πακέττο μιας δημόσιας εταιρείας. Και μάλιστα, αφού προηγηθεί κρατική ένεση, εξυγίανση και διάσωση της εταιρείας. Δώρο στο πιάτο του ό,ποιου ιδιώτη, αλλά αφού προηγουμένως καταστεί κερδοφόρα με τα χρήματα των φορολογουμένων...Απορίας άξιον*

είναι και το γεγονός ότι η έγκριση της αύξησης κεφαλαίου των Κ.Α. ύψους 31εκ. ευρώ συνοδεύτηκε με όλους τους πιο πάνω, ιδιαίτερα σκληρούς όρους, σε αντίθεση με την έγκριση του σχεδίου διάσωσης της Λαϊκής Τράπεζας ύψους 1,8 δισ ευρώ με σαφώς ηπιότερους όρους."

Εταιρείες, που πρόσκεινται στην οικογένεια του Νικόλα Παπαδόπουλου (γένος Λεβέντη), έχουν άμεσα συμφέροντα στην Aegean, σημειώνει η Χαραυγή. Ο Αναστάσιος Δαυίδ, ξάδελφος της Φωτεινής Παπαδοπούλου είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου και μέτοχος της Aegean, μέσω των εταιρειών DYSTAL και OSIRIS. Ο Νικόλας Παπαδόπουλος, όχι μόνο δεν αυτοεξαιρέθηκε από την συζήτηση του νόμου, αλλά, ούτε καν, ανέφερε την σχέση της οικογένειας του με τον βασικό ανταγωνιστή των κυπριακών αερογραμμών. Ως εκ τούτου, εγείρονται ερωτήματα, κατά πόσον το σχετικό νομοσχέδιο έχει στόχο τη διάσωση και την επιβίωση των Κυπριακών Αερογραμμών ή τον έλεγχο τους από τη βουλή και τη μεταφορά του κύκλου εργασιών τους, στην Aegean. Ευθύνες υπάρχουν και στην πλειοψηφία της βουλής, που στήριξε αυτή την κίνηση, σημειώνει η Χαραυγή.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ –ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Χωρίς Λεφτά ...

ο Ηλιοθερμικός Σταθμός Παραγωγής Ενέργειας της Εκκλησίας και της ΑΗΚ δίπλα από και μέσα στη Λίμνη Ακρωτηρίου!

Στα μέσα Οκτωβρίου, άρχισαν να δημοσιεύονται τα σχέδια της Μητρόπολης Λεμεσού και της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (ΑΗΚ) για κατασκευή ενός τεραστίων διαστάσεων ηλιοθερμικού σταθμού παραγωγής ενέργειας δίπλα από και μέσα στη Λίμνη Ακρωτηρίου. Σύμφωνα με τα σχέδια, η Μητρόπολη Λεμεσού θα έβαζε τη γη, η ΑΗΚ την τεχνογνωσία και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕ) τα λεφτά!

Αφού γνωστοποιήθηκαν τα σχέδια, τέθηκε ένα αρκετά εύλογο ερώτημα προς την Εκκλησία και την ΑΗΚ: «Μα καλά, δεν έχετε που να κατασκευάσετε

ενεργειακό σταθμό και πρέπει να το κάνετε μέσα στο βιότοπο του Ακρωτηρίου; Με ποιά κριτήρια προτείνετε μία τέτοια χωροθέτηση, κατά παράβαση της εθνικής, ευρωπαϊκής και διεθνούς νομοθεσίας;» Ας σημειωθεί ότι η Λίμνη και γενικότερα η Χερσόνησος του Ακρωτηρίου, αποτελεί προστατευόμενο υδροβιότοπο διεθνούς σημασίας, στη βάση τόσο της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας για τους οικοτόπους και το δίκτυο προστατευόμενων περιοχών Φύση 2000, όσο και των διεθνών συμβάσεων του Ραμσάρ, της Βόννης και της Βέρνης για τους υγροβιότοπους και την άγρια ζωή. Τελικά, όπως ήταν εξάλλου αναμενόμενο, προέκυψε ότι λόγω του καθεστώτος προστασίας της περιοχής και αφού δεν είναι εφικτή οποιαδήποτε άλλη εκμετάλλευση της γης, οι ιθύνοντες της ΑΗΚ, με τις ευλογίες της Μητρόπολης Λεμεσού, είχαν τη φαεινή ιδέα να εκμεταλλευτούν το χαμηλό οικονομικό κόστος ενοικίασης της εκκλησιαστικής περιουσίας για να μειώσουν το κόστος των κατασκευαστικών επενδύσεων και της αξιοποίησης τεράστιων εκτάσεων γης.

Μετά όμως από τις έντονες αντιδράσεις και τα πολιτικά διαβήματα τοπικών περιβαλλοντικών οργανώσεων, τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τα σχέδια της Εκκλησίας και της ΑΗΚ, φαίνεται να ακυρώνονται, καθώς δεν κατάφεραν να εξασφαλίσουν την απαραίτητη χρηματοδότηση από την ΕΤΕ και την ΕΕ.

Έτσι, δικαιώνεται τελικά άλλος ένας αγώνας του οικολογικού κινήματος, το οποίο εξαρχής επεσήμανε τη σπουδαιότητα του οικοσυστήματος και τη μοναδικότητα της βιοποικιλότητας της περιοχής, ενώ ταυτόχρονα υπέδειξε ότι δεν εξετάστηκαν επαρκώς οι συσσωρευτικές επιπτώσεις διαφόρων έργων στην περιοχή, αλλά και ούτε πληρούνται οι απαραίτητοι λόγοι για την πραγματοποίηση ενός τέτοιου μεγάλου έργου σε μία τόσο σημαντική περιοχή προστασίας της φύσης.

Η Ψηφοθηρία Παρέχει (και πάλι) Πλάτες στη Λαθροθηρία; Προστατέψτε τα Αμπελοπούλια, Όχι τους Παγιδευτές

Στο πλαίσιο της τροποποίησης του νόμου για το κυνήγι («Ο περί Προστασίας και Διαχείρισης Άγριων Πτηνών και Θηραμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2011»), εμφανίστηκε ξανά το πρόβλημα της υποστήριξης του κυκλώματος της λαθροθηρίας από μία πτέρυγα ψηφοθηρίας της Βουλής (η οποία προέρχεται από τις επαρχίες Αμμοχώστου και Λάρνακας, όπου παρατηρείται πιο έντονα το πρόβλημα της μαζικής σφαγής και εμπορίας αμπελοπουλιών).

Συγκεκριμένα, τον Μάρτιο του 2012, βουλευτής του ΔΗΣΥ από την επαρχία Αμμοχώστου – ο ίδιος που πριν από λίγο καιρό κατηγόρησε δημόσια ακτιβιστή ως «*πράκτορα της Τουρκίας*» γιατί τάχα «*αμαυρώνει την εικόνα της Κύπρου στο εξωτερικό*» με πρόσχημα το πρόβλημα της παράνομης και μη-επιλεκτικής παγίδευσης και εξόντωσης αμπελοπουλιών – κατέθεσε εκ μέρους της Κυνηγετικής Ομοσπονδίας Κύπρου μία πρόταση νόμου για χαλάρωση των ποινών που αφορούν συγκεκριμένα αδικήματα λαθροθηρίας. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο που κατέθεσε ο «Επίτροπος Περιβάλλοντος του ΔΗΣΥ» [sic], το αδίκημα της κατοχής ηλεκτρονικής ηχομιμητικής συσκευής θα τιμωρείται με €350 ευρώ πρόστιμο και 1 μέχρι 4 προειδοποιητικούς βαθμούς, ενώ το παράνομο κυνήγι με τη χρήση τέτοιων συσκευών θα τιμωρείται με €500 ευρώ πρόστιμο και 2 μέχρι 4 προειδοποιητικούς βαθμούς.

Ωστόσο, οι τοπικές περιβαλλοντικές οργανώσεις (Φίλοι της Γης Κύπρου, Πτηνολογικός Σύνδεσμος Κύπρου και Κυπριακό Ίδρυμα Προστασίας του Περιβάλλοντος Terra Cypria) κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου και επισημαίνουν προς τους βουλευτές που καλούνται να τοποθετηθούν επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου ότι:

- Οι συγκεκριμένες πρόνοιες του τροποποιητικού νομοσχεδίου για το κυνήγι **ουσιαστικά αποτελούν προτάσεις χαλάρωσης της ισχύουσας νομοθεσίας**, καθώς ενώ σήμερα προβλέπεται η επιβολή δικαστικών ποινών που μπορεί να ανέρχονται μέχρι τις €17,000 πρόστιμο ή / και 3 χρόνια φυλάκιση, πλέον τα συγκεκριμένα αδικήματα θα τιμωρούνται με εξώδικη ρύθμιση και πρόστιμο ύψους €350-€500.

- Η εξώδικη ρύθμιση και οι συγκεκριμένες χρηματικές ποινές **δεν έχουν την αποτρεπτική φύση της δικαστικής καταδίκης**.
- Η επιβολή εξώδικης ρύθμισης για σοβαρά αδικήματα λαθροθηρίας, όπως είναι η κατοχή και χρήση ηλεκτρονικών ηχομιμητικών συσκευών, **δεν συνάδει με την πολιτική μηδενικής ανοχής που υιοθέτησε επίσημα η Κυπριακή Δημοκρατία μέσω της «*Διακήρυξης της Λάρνακας*»**, η οποία είναι το αποτέλεσμα του «*Ευρωπαϊκού Συνεδρίου για την Παράνομη Θανάτωση Πουλιών*», που διοργανώθηκε τον Ιούλιο του 2011 στην Λάρνακα από το Συμβούλιο της Ευρώπης, τη Γραμματεία της Σύμβασης της Βέρνης για την Ευρωπαϊκή Άγρια Ζωή και τους Φυσικούς Οικοτόπους και το Ταμείο Θήρας και Διαχείρισης της Άγριας Ζωής του Υπουργείου Εσωτερικών.
- Μέσω της εξώδικης ρύθμισης **δεν επιλύεται το πρόβλημα της συντόμευσης και απλοποίησης των διαδικασιών κατάσχεσης των απαραίτητων τεκμηρίων και επιβολής εξώδικου προστίμου**, καθώς ακόμη και σε αυτήν την περίπτωση τα μέλη των αρμόδιων αρχών πάταξης της λαθροθηρίας θα πρέπει να μεταβαίνουν στον πλησιέστερο αστυνομικό σταθμό για να δώσουν κατάθεση και να παραδώσουν την ηλεκτρονική ηχομιμητική συσκευή, το κυνηγετικό όπλο και το θήραμα. Σε αντίθετη περίπτωση, όπου δεν θα κατάσχονται τα σχετικά τεκμήρια, τότε δεν θα μπορεί να στηθεί υπόθεση ενώπιον του δικαστηρίου και ο λαθροθήρας δεν θα πληρώνει το εξώδικο. Κατά αυτόν τον τρόπο, **η εφαρμογή των δύο αυτών προνοιών θα είναι ακόμη πιο χρονοβόρα και προβληματική**.
- **Η αποτελεσματική πάταξη της συγκεκριμένης και οποιασδήποτε άλλης σοβαρής μορφής λαθροθηρίας προϋποθέτει την ενδυνάμωση των αρμόδιων αρχών πάταξης της λαθροθηρίας** – συγκεκριμένα του Ταμείου Θήρας και Διαχείρισης Άγριας Ζωής και του Κλιμακίου Πάταξης Λαθροθηρίας – **και όχι τη χαλάρωση των υφιστάμενων ποινών**.

Τελικά, αν και το νομοσχέδιο πέρασε από την Κοινοβουλευτική Επιτροπή Εσωτερικών, τελικά δεν ψηφίστηκε από την Ολομέλεια της Βουλής των Αντιπροσώπων και αναμένεται να ξανασυζητηθεί κατά τη διάρκεια της νέας κοινοβουλευτικής περιόδου. Το ζητούμενο όμως σε αυτήν την περίπτωση δεν

είναι προφανώς η θέση του ΔΗΣΥ, το οποίο πλέον αποτελεί τον πιο φανατικό θεσμικό υπέρμαχο της λαθροθηρίας, αλλά ούτε κι η θέση των «μικρών κομμάτων» (ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ, ΕΥΡΩΚΟ), τα οποία συνήθως «βλέπουν και πράττουν ανάλογα». Το μεγάλο ζητούμενο είναι η θέση του ΑΚΕΛ, το οποίο κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης συζήτησης τάχθηκε για πρώτη φορά υπέρ της χαλάρωσης των ποινών εναντίον της λαθροθηρίας. Ακόμη πιο ενδιαφέρον μάλιστα είναι το γεγονός ότι η νομοθετική πρόταση του βουλευτή της επαρχίας Αμμοχώστου του ΔΗΣΥ κατατέθηκε σε συνεργασία με άλλον έναν βουλευτή της ίδιας επαρχίας που προέρχεται όμως από το ΑΚΕΛ. Ο οποίος μάλιστα πριν από μερικούς μήνες βρισκόταν στην πρώτη γραμμή της «τοπικής ψηφοθηρίας» – δίπλα από τους βουλευτές του ΔΗΣΥ και φυσικά, (ποιόν άλλον) τον «ανεξάρτητο βουλευτή Λάρνακας», Ζαχαρία Κουλία – κατά τη διάρκεια μίας «εκδήλωσης διαμαρτυρίας» που διοργάνωσαν οι «Φίλοι του Ξόβεργου» (sic και πάλι), «*επιδεικνύοντας την αμέριστη κατανόηση και συμπαράσταση του προς τους διαμαρτυρόμενους κατοίκους*» (*Ο Φιλελεύθερος, «Άνω κάτω τους έκαναν και φέτος οι ακτιβιστές: Ξέσπασμα οργής και εκδήλωση στο Παραλίμνι – Συμπαράσταση από βουλευτές», Τετάρτη, 12 Οκτωβρίου 2011, σελ.22*).

Όπως εύστοχα σχολιάστηκε η είδηση πρόσφατα από τον Φιλελεύθερο («Τα μηχανούθκια έλειπαν», Παρασκευή, 6 Ιουλίου 2012, σελ. 7), «η πλειοψηφία των κομμάτων (και το κυβερνών ΑΚΕΛ) θα κάνει το ... χατίρι στους λαθροθήρες και θα προχωρήσει στην εξώδικη ρύθμιση της κατοχής και χρήσης ηλεκτρονικών ηχομιμητικών συσκευών. Η χαλάρωση των μέτρων το μόνο που θα πετύχει είναι τη μεγαλύτερη χρήση τους. Ας ελπίσουμε ότι ο Πρόεδρος Χριστόφιας θα ρίξει στον κάλαθο των αχρήστων τις όποιες τροποποιήσεις προχωρήσουν τελικά τα κόμματα». Κι ας ελπίσουμε – θα συμπληρώναμε ως Δεύτερη Ανάγνωση – ότι το ΑΚΕΛ θα μείνει μακριά από τις συντηρητικές και φοβικές τάσεις ψηφοθηρίας, οι οποίες εκφράζονται συχνά πυκνά από συγκεκριμένους βουλευτές των επαρχιών Αμμοχώστου και Λάρνακας, με καταβολές από τον κεντροδεξιό και ακροδεξιό χώρο.

ΔΙΕΘΝΗ

Όταν τα ΜΜΕ των εμιράτων καταγγέλλουν «σφαγή» στη Συρία, η ερώτηση πρέπει να είναι «γιατί τώρα;»

Όταν στο τέλος της προηγούμενης εβδομάδας, η αντιπολίτευση στη Συρία ξεκίνησε και πάλι την βιομηχανία κατασκευής γεγονότων, η αλυσίδα αναπαραγωγής είχε καταντήσει πια αναμενόμενα επαναληπτική: Αρχικά στη διεθνή σκακιέρα υπάρχει κάποια σημαντική συνάντηση και οι δυτικοί θέλουν στοιχεία για να «φτιάξουν ατμόσφαιρα». Ακολουθεί μια σειρά καταγγελιών και κατασκευασμένων βίντεο το ίντερνετ - τάχα μου ερασιτεχνικών. Ακολούθως, ο Αλ Τζαζίρα - του Κατάρ - και ο Αλ Αραμπίγια -της Σαουδικής Αραβίας - αναμεταδίδουν την προπαγάνδα της αντιπολίτευσης ως «γεγονός». Η ειδησεογραφία αγγίζει πια το ριάλιτι σόου. Ακολούθως, αντιγράφουν τα δυτικά ΜΜΕ. Και τελικά βγαίνουν οι εκπρόσωποι της Δύσης και ζητούν….έκπληξη: δικαίωμα στρατιωτικής επέμβασης στην Συρία. Μέχρι και η Guardian, η οποία συνήθως καλύπτει θετικά την αντιπολίτευση, είχε πρόσφατα ένα κείμενο που αναφέρεται στις διασυνδέσεις των εκπροσώπων της συριακής αντιπολίτευσης με δυτικούς πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες – μια "γενναία αποκάλυψη", όπως το έθεσε και το μπλογκ angry arab news: http://angryarab.net/2012/07/13/a-brave-expose-on-the-syrian-exile-oppositions-propaganda-apparatus/

http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2012/jul/12/syrian-opposition-doing-the-talking

Το σενάριο έχει παιχτεί τουλάχιστον πέντε φορές με μάξιμουμ εστίαση, από τον περασμένο Δεκέμβρη. Η προηγούμενη φορά, ήταν η υποτιθέμενη σφαγή στην Χούλα. Τώρα ήταν μια υποτιθέμενη σφαγή σε ένα μικρό χωριό, το Τρεϊμές, έξω από την πόλη Χάμα.

Πρώτα το πλαίσιο: Μετά από τις συνομιλίες των μεγάλων δυνάμεων, είχε επιτευχθεί συμφωνία για σχηματισμό κυβέρνησης ενότητας, χωρίς, όμως, το στόχο της Δύσης: την απομάκρυνση του Άσσαντ. Η αντιπολίτευση που δεν είναι ενιαία, έτσι και αλλιώς, δεν είχε ενιαία απάντηση, ενώ οι μοναρχίες του Κόλπου επέμεναν σε… στρατιωτική επέμβαση της Δύσης. Τόση αγάπη, πια, από τους μονάρχες για την δημοκρατία, το Ισλάμ και τον αραβικό κόσμο. Η άρνηση της Κινάς και της Ρωσίας οδήγησαν σε αντικρουόμενα ψηφίσματα και

εισηγήσεις στο Συμβούλιο Ασφαλείας – η γραμμή των δυτικών ήθελε να εγκριθεί, μεν, το σχέδιο Αννάν, αλλά με όρους που να άφηναν ανοικτή την πόρτα για στρατιωτική επέμβαση. Ο ίδιος ο Αννάν είχε ταξιδέψει στη Δαμασκό, στη Βαγδάτη και την Τεχεράνη και έτεινε, προς την θέση ότι η συριακή κυβέρνηση ήταν πρόθυμη για συνομιλίες.

Και ξαφνικά, μπροστά στο αδιέξοδο στο Συμβούλιο Ασφαλείας, να και η νέα «σφαγή» της βιομηχανίας θεαμάτων της ισλαμικής αντιπολίτευσης, η οποία κατάγγειλε «σφαγή 200 ατόμων με πολλά γυναικόπαιδα». Η συριακή κυβέρνηση αρνήθηκε από την αρχή, ότι έγινε οποιαδήποτε σφαγή κάνοντας αναφορά σε μάχες με ένοπλους ισλαμιστές.

Ύστερα από λίγο, η αντιπολίτευση απόσυρε τη θέση ότι είχαν σκοτωθεί 200 άτομα - αν και ο αριθμός συνέχισε να αναπαράγεται στα δυτικά ΜΜΕ, χωρίς τεκμήρια. Η κυβέρνηση επέμενε ότι υπήρχε ομάδα ισλαμιστών ενόπλων και ότι είχαν γίνει μάχες σε συγκεκριμένα σπίτια, και μάλιστα ότι ο στρατός είχε κληθεί στο χωριό από κατοίκους οπαδούς της κυβέρνησης, που φοβόντουσαν ότι θα γινόταν σφαγή εις βάρος τους.

Τις επόμενες μέρες, έφτασε στο χωριό ομάδα του ΟΗΕ, η οποία μετά από έρευνα, όπως παραδέχτηκε και το BBC, ουσιαστικά επιβεβαίωνε την εκδοχή της συριακής κυβέρνησης, ότι δεν υπήρχαν άμαχοι θύματα και ότι ήταν, ουσιαστικά, μια μάχη μεταξύ ενόπλων.

http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-18846958

Η μόνη εκδοχή των ισλαμιστών την οποία αποδέχτηκε η ομάδα του ΟΗΕ ήταν ότι χρησιμοποιήθηκαν και βαρέα όπλα - πυροβόλα - την οποία απέρριψε η συριακή κυβέρνηση. Είναι να απορείς, όντως, πώς περιμένουν οι δυτικοί να αμυνθεί ένας στρατός σε μια επίθεση που χρηματοδοτείται και εξοπλίζεται ξεκάθαρα από το εξωτερικό. Μια υποτυπώδης σύγκριση λ.χ. με την Υεμένη, όπου οι Αμερικανοί βομβαρδίζουν πόλεις, για να αντιμετωπίσουν ένοπλους της Αλ Κάϊντα είναι χαρακτηριστική.

Αλλά οι αντιφάσεις και στο διεθνές πεδίο δεν είναι λιγότερες. Μετά από την ανακοίνωση των εμιράτων ότι θα πληρώνουν τους ένοπλους ισλαμιστές - και άρα όσους αποχωρούν από το στρατόπεδο της κυβέρνησης - αποχώρησαν δύο άτομα – ένας απόγονος ηγετικού στελέχους της κυβερνητικής ελίτ και ο πρέσβης στο Ιράκ. Όταν, όμως, ο πρέσβης του Πακιστάν στον ΟΗΕ άφησε να

διαρρεύσει ότι θα παραιτηθεί γιατί υποστήριζε, ότι η χώρα του έπρεπε να τηρήσει την ίδια στάση μη-επέμβασης, όπως η Ρωσία και η Κίνα, η είδηση έπεσε στα μαλακά και λογοκρίθηκε.

Ήδη, πάντως, η Ρωσία ανακοίνωσε ότι δύο πλοία της - ένα από το στόλο της, στις βόρειες θάλασσες και ένα από το στόλο στο νότο - θα συναντηθούν, σαν σημειο σύγκλισης, στην ανατολική Μεσόγειο, στα πλαίσια «ασκήσεων», με σημείο συνάντησης τη Συρία. Και γενικότερα, αυτήν την περίοδο, υπάρχουν αναφορές σε ασκήσεις στην ανατολική Μεσόγειο από την Τουρκία, το Ισραήλ και τη Βρετανία.

Η Λιβύη ως συγκριτικό παράδειγμα

Ο Economist υπήρξε γραφικός την βδομάδα που πέρασε, σε σχέση με τις νεοαποικιακές δυτικές επεμβάσεις. Δημοσίευσε ένα κείμενο για τις «εκλογές» στη Λιβύη, με εξόφθαλμο στόχο να αυτοδικαιολογηθεί η λογική των επεμβάσεων, με φόντο τη Σύρια. Αν και λογοκρίνει τη βία και τα βασανιστήρια - αυτήν την βδομάδα ανακοινώθηκε μέχρι και απαγωγή του επικεφαλής της Ολυμπιακής Επιτροπής - αναγκάστηκε να αναφέρει μερικά προβλήματα, για να καταλήξει, όμως, ότι είναι καλύτερα από την «σφαγή» που θα γινόταν, αν νικούσε ο Καντάφι: προφανώς, δεν είδε σφαγή στη Συρτή, ο Economist, ούτε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης αντιφρονούντων που υπάρχουν ήδη , ούτε τις εθνικές εκκαθαρίσεις των Τουαρέγκ. Είναι μια επιλεκτική μάτια, που στόχο έχει να ενθαρρύνει και άλλες επεμβάσεις. Έτσι, το κατά τα αλλά, έμπειρο μάτι του Economist δεν φαίνεται να αντιλήφθηκε το εξής αστείο γεγονός: ακόμα και αν ψηφίσαν 60% στην Λιβύη, όπως λένε οι «ιθύνοντες», αυτό σημαίνει λιγότερο από δύο εκατομμύρια ψήφους. Πόσο καιρό χρειάζεται για να καταμετρηθούν; Έχουν περάσει, ήδη, πάνω από 10 μέρες και τελικά αποτελέσματα δεν εξάχθηκαν. Προφανώς, είναι «αποτελέσματα» που φτιάχνονται για να βολευτούν διάφοροι. Έτσι, είναι οι αποικιακές δημοκρατίες – πρέπει να εγκρίνουν διάφοροι τα «τελικά» αποτελέσματα.

Για μια συγκριτική αναφορά στην κάλυψη του economist για τις εξελίξεις στον αραβικό κόσμο – και την δικαιολόγηση λ.χ. της βίας των αρχών στις μοναρχίες του Κόλπου:

http://angryarab.net/2012/07/16/the-economist-justifies-the-crackdown-in-saudi-arabia-and-bahrain/

Για τις ευρύτερες εξελίξεις στην Λιβύη: Μια αναφορά για την διαμάχη των πόλεων Μισρατα -των αντικανταφικών- και Bani Walid - η οποία ελέγχεται από τους κανταφικους. Κατά την διάρκεια των «εκλογών» 2 δημοσιογράφοι από την Μισρατα συνελήφθηκαν κοντά στην Bani Walid και για την απελευθέρωση τους απαιτείται η απελευθέρωση αιχμαλώτων κανταφικων στην Μισράτα – οι φύλακες, της οποίας θεωρούνται από τους χειρότερους χώρους βασανιστηρίων στην χώρα.
http://www.uruknet.info/?p=m89556&hd=&size=1&l=e

Και μια αναφορά για την κατάσταση στην Λιβύη από ένα οργανισμό τον οποίο επανδρώνουν ισλαμιστές και ο οποίος χρησιμοποιήθηκε εναντίον του Καντάφι. Τώρα που λέει ότι «η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Λιβύη είναι χειρότερη από πριν» δεν έχει την δημοσιότητα της εποχής που τα δυτικά ΜΜΕ χρειάζονταν δικαιολογίες επέμβασης.
http://www.uruknet.info/?p=m89570&hd=&size=1&l=e

Τα κινήματα στο Ισραήλ επιμένουν: μια συμβολική απόπειρα αυτοκτονίας, στο Ισραήλ αυτή την φορά

Η περίπτωση του Τυνήσιου που αυτοπυρπολήθηκε και αποτέλεσε το έναυσμα για την εξέγερση, είναι γνωστή. Ανάλογες, όμως, απόπειρες αυτοκτονίας έχουν γίνει μέχρι τώρα και σε δυο άλλες χώρες: στην Ελλάδα και στη Ρουμανία. Στην Ελλάδα, το φαινόμενο απόκτησε ευρύτερες διαστάσεις και συμβολικά, αλλά και ποσοτικά. Στη Ρουμανία, κατά την διάρκεια των κινητοποιήσεων, ενάντια στη λιτότητα τους τελευταίους μήνες - που οδήγησαν τελικά στην ανατροπή της συντηρητικής κυβέρνησης - υπήρξε, επίσης, μια θεαματική απόπειρα αυτοκτονίας μέσα στο κοινοβούλιο.
Το φαινόμενο, ξαφνικά, εμφανίστηκε και στο Ισραήλ. Καθώς το περσινό κοινωνικό κίνημα για ενίσχυση του κράτους ευημερίας, φαίνεται να επανέρχεται, οι εκδηλώσεις το περασμένο σαββατοκύριακο συνοδεύτηκαν από μια δημόσια απόπειρα αυτοκτονίας, όταν ένας απελπισμένος λούστηκε βενζίνη και άναψε την φωτιά.

Η ισραηλιτική κοινωνία βρέθηκε, ξαφνικά, μπροστά σε ένα νέο σοκ. Οι ίδιοι οι Εβραίοι, όχι απλά μεταναστεύουν από το Ισραήλ, αλλά αυτοκτονούν στους δρόμους του, με τρόπους, μάλιστα, που θυμίζουν Άραβες, κατηγορώντας το Δημόσιο ότι τους είχε εγκαταλείψει.

Ευρώπη: τρίζει η Ισπανία και απλώνεται η ανάγκη διάσωσης στα Βαλκάνια

Αυτή την εβδομάδα, το κέντρο βάρους των κινητοποιήσεων ήταν στην Ισπανία. Η μακρά πορεία των ανθρακωρύχων της Αστουρίας, έφτασε στη Μαδρίτη, όπου η μαζική συγκέντρωση οδήγησε και σε επεισόδια με την αστυνομία. Τις επόμενες μέρες, ο Τύπος αντιμετώπιζε ειρωνικά το συντηρητικό πρωθυπουργό, καθώς προσπαθούσε να εξηγήσει στη βουλή, γιατί ουσιαστικά αναιρούσε κάθε προεκλογική του υπόσχεση ή δήλωση, με το νέο πρόγραμμα λιτότητας. Ακολούθησαν νέες συγκρούσεις μετά από πορεία, έξω από τα γραφεία των δύο μεγάλων κομμάτων. Και μετά, νέες ολονύκτιες εκδηλώσεις στους δρόμους.

Η λιτότητα έχει ως στόχο να ρίξει το έλλειμμα στο 5.3%, αφού η Ισπανία πήρε παράταση να φτάσει το στόχο του 3% μέχρι το 2014. όμως, ο περιορισμός του ελλείμματος σε μια οικονομία σε ύφεση φαίνεται δύσκολο, αφού μειώνονται τα εισοδήματα και άρα και τα φορολογικά έσοδα του κράτους. Οι συγκρούσεις στους δρόμους της Μαδρίτης δημιούργησαν, ήδη, στα διεθνή ΜΜΕ τις πρώτες ταυτίσεις μεταξύ Αθήνας και Μαδρίτης. Και όπως στην Ελλάδα, πίσω από τις κινητοποιήσεις, υπάρχει μια παράδοση κινητοποιήσεων και αντιστάσεων δεκαετιών, ανάλογα, μπορεί να πει κάποιος, και για την ισπανική εμπειρία – όπου, όμως, η αναρχική παράδοση δεν είναι μόνο κοινωνική και νεολαιίστικη, αλλά και εργατική. Στην Ελλάδα, οι κινητοποιήσεις της προηγούμενης περιόδου έφεραν την πολυδιάσπαση του κομματικού σκηνικού στις εκλογές. Το τί θα γίνει στην Ισπανία, καθώς ο Ραχόϊ μετατρέπεται σε Γ. Παπανδρέου είναι ανοικτό ζήτημα. Πάντως, η αλληλοεπίδραση των δυο κοινωνιών φαίνεται να είναι, επίσης, υπαρκτή τουλάχιστον στο φαντασιακό των κινητοποιήσεων.

Τα πράγματα δεν φαίνεται να είναι και ιδιαίτερα καλά, ούτε στην Ιταλία, όπου οι υποβαθμίσεις πλησιάζουν πια το όριο του αποκλεισμού από τις αγορές. Ταυτοχρονα συνεχίζονται οι αποκαλύψεις για το σκάνδαλο των Τραπεζών και την εσωτερική ρύθμιση των επιτοκίων – που φαίνεται να είναι πολύ πιο ευρύ από ότι φάνηκε αρχικά.
Και ενώ στην Γερμανία και σε μερικές βόρειες χώρες, εξακολουθεί να υπάρχει δυσφορία για τις νέες ρυθμίσεις για το χρέος του νότου, στα νοτιανατολικά, στα Βαλκάνια, η κατάσταση φαίνεται να ανοίγει νέα μέτωπα.

Η Σλοβενία, ο κάποτε «άριστος μαθητής» της Ε.Ε. στην Ανατολική Ευρώπη, φαίνεται να είναι ο επόμενος υποψήφιος για τον μηχανισμό στήριξης. Και φυσικά η αιτία είναι και πάλι οι τράπεζες και η ανακεφαλαιοποίησή τους. Το δημόσιο χρέος της Σλοβενίας είναι πιο κάτω από το 60% - βρίσκεται στο 47. 6% -αλλά έχει διπλασιαστεί τα τελευταία χρόνια, ενώ το έλλειμμα είναι ήδη πολύ ψηλό – βρίσκεται στο 6.4%. Οπότε, ακόμα μια κυβέρνηση επιβάλει λιτότητα, αλλά η πιθανότητα να μαζέψει τα χρήματα που χρειάζονται οι τράπεζες είναι μικρή. Ήδη, οι πολίτες έχουν επιχορηγήσει την τράπεζα NLB με 380 εκατομμύρια – αλλά μάλλον θα χρειαστούν ακόμα 200 με 500 εκατομμύρια. Αυτά πρέπει να περικοπούν ή να αντληθούν από την κοινωνία. Ο πρωθυπουργός απείλησε την αντιπολίτευση ότι αν δεν εγκρίνει την λιτότητα, η χώρα κινδυνεύει με το «ελληνικό σενάριο». Και αμέσως, άρχισαν να ανεβαίνουν και τα επιτόκια δανεισμού, οπότε βρέθηκε και σε διπλή πίεση το κράτος: να χρειάζεται να συσσωρεύσει εσωτερικούς πόρους για τις τράπεζες, ενώ το κόστος δανεισμού του από τις αγορές, που είναι ο μηχανισμός που επιβάλει η ευρωζώνη τώρα, γίνεται πολύ ακριβό – ξεπέρασε το 7%.

Στην Ουγγαρία, μια άλλη υποτιθέμενη χώρα μοντέλο της ανατολικής Ευρώπης, η αυταρχική δεξιά κυβέρνηση έχει το πλεονέκτημα ότι είναι εκτός ευρωζώνης και έτσι κατέφυγε σε μια σειρά προσπαθειών για εσωτερική αντιμετώπιση της κρίσης, όμως η ανάγκη για δανεισμό παραμένει, όποτε η επιστροφή του ΔΝΤ, μάλλον, θα θέσει νέα δεδομένα στην κυβέρνηση Όρμπαν, η οποία δεν φαίνεται να έχει την δυνατότητα διακρατικού δανεισμού μπροστά στην άνοδο των επιτοκίων δανεισμού από τις αγορές.

Στη Ρουμανία, η άνοδος της κεντροαριστεράς στην κυβέρνηση έχει οδηγήσει σε μια σειρά αλλαγών με στόχο την κεντροδεξιά, η οποία είχε επιβάλει την λιτότητα – αξίζει να υπενθυμιστεί ότι στην Ουγγαρία είχε συμβεί το ανάποδο: ήταν η κεντροαριστερά που είχε επιβάλει την λιτότητα και είχε τιμωρηθεί ανάλογα στις εκλογές. Στη Ρουμανία, όπου υπήρχαν και έντονες κατηγορίες για εκλογική νοθεία στις προηγούμενες εκλογές που κέρδισε η κεντροδεξιά, ένας από τους στόχους, είναι ο Πρόεδρος Μπαϊσέσκου. Η Ε.Ε. παρακολουθεί, κάπως, αμήχανη καθώς ο Μπαϊσέσκου και η παράταξη του προηγουμένως, εκτός από τη λιτότητα είχαν αναλωθεί και στο να επιτίθενται στους αντιπάλους τους υποσκάπτοντας το θεσμικό πλαίσιο. Η ευρωπαϊκή κεντροαριστερά, σε αντίθεση με την κεντροδεξιά, δεν φαίνεται να βλέπει αρνητικά τις ρουμανικές μετατοπίσεις. Πάντως, αναμένεται και στην Ρουμανία κλιμάκιο του ΔΝΤ για να ολοκληρωθεί σχετικό δάνειο. Και σε αυτό το πλαίσιο, η νέα κυβέρνηση της Ρουμανίας θα πρέπει να λάβει υπό όψη την κοινωνική δυσφορία, που την έφερε στην εξουσία, γιατί η άνοδος της κεντροαριστεράς ήταν αποτέλεσμα διαδηλώσεων και κινητοποιήσεων με αποκορύφωμα την εξέγερση στους δρόμους πριν λίγους μήνες. Η αντίδραση της ρουμανικής κοινωνίας, μέχρι στιγμής φαίνεται η πιο έντονη, όσον αφορά στις κινητοποιήσεις, στην ανατολική Ευρώπη και κάπως ανάλογη της Ελλάδας και της Ισπανίας στον νότο.

Η δολοφονία της Φαρίντα Αφριντί – Πακιστάν

Η Φαρίντα Αφριντί υπήρξε, μαζί με την αδερφή της Νούρζια, τα ιδρυτικά μέλη ενός ΜΚΟ σε μια από τις πιο συντηριτικές και απομονωμένες περιοχές του Πακιστάν, μερικά χιλιόμετρα μακριά από τα σύνορα με το Αφγανιστάν. Ξεκίνησαν με ενέργεια, ελπίδα και ευαισθησία για τα τοπικά πολιτιστικά θέματα, αλλά και σεβασμό απέναντι στην τοπική κοινωνία. Στη συγκεκριμένη περιοχή παρατηρούνταν κατά καιρούς κτηνώδη «ατυχήματα» και δολοφονίες, τις οποίες γνωρίζοντας οι δύο αδελφές, προσπαθούσαν να προωθήσουν τη δουλειά του οργανισμού τους, δίδοντας ιδιαίτερη σημασία στο σεβασμό των θρησκευτικών και πολιτικών παραδόσεων και προσέχοντας απέναντι στη

γενικότερη στάση των φυλών της περιοχής, ιδιαίτερα απέναντι στις γυναίκες για την οποία το κράτος είχε άγνοια.

Η δουλειά τους και ο οργανισμός τους (Safer World for Women – SAWERA http://www.asafeworldforwomen.org/partners-in-asia/partners-in-pakistan/sawera.html) επικεντρώνονταν σε κοινωνικές δραστηριότητες των γυναικών στην περιοχή, μεταξύ άλλων την ενδυνάμωση των γυναικών σε αγροτικές περιοχές, την κοινωνική και οικονομική συμμετοχική ανάπτυξη, την προστασία του περιβάλλοντος, διαχείριση κρίσεων και καταστροφών και κοινωνική προστασία, ιδιαίτερα των παιδιών και των γυναικών. Η αφοσίωση στην κοινωνική, αλλά και στην οικονομική χειραφέτηση των γυναικών της περιοχής, όπως και ο αυξανόμενος αριθμός των γυναικών που επωφελήθηκαν από τα προγράμματα και τις δραστηριότητες του SAWERA και επομένως η αυξανόμενη επιρροή, φαίνεται ενόχλησε κάποιους. Έτσι, το πρωί της 4ης Ιουλίου 2012, η Φαρίντα Αφριντί δολοφονήθηκε από δύο άγνωστους με Καλάσνικοφ.

Η Συμμαχία για καταπολέμηση της βίας ενάντια στις γυναίκες και τα κορίτσια (Alliance for Ending Violence Against Women and Girls – AEVAWG - http://www.thenews.com.pk/Todays-News-2-119355-HR--body-shocked-over-murder-of-HR-defender), σε ανακοίνωση τύπου που εξέδωσε για την δολοφονία της Φαρίντα, απαίτησε από τις αρχές να αναλάβουν την ευθύνη για τη δολοφονία, αφού οι υπερασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα παραμένουν εκτεθειμένοι στη βία. Άλλοι ΜΚΟ καταδίκασαν, επίσης, τη δολοφονία της Φαρίντα και θεωρούν ότι θα λειτουργήσει εκφοβιστικά και ανασταλτικά ανάμεσα στους ακτιβιστές (http://tribune.com.pk/story/403834/militancy-a-progressive-voice-for-tribal-women-silenced-in-targeted-attack/).

Μορφές δικαίου στις τοπικές διαμάχες της Κεντρικης Αφρικής: Οι τροχοί της δικαιοσύνης

«Οι ανατολικές περιοχές της Δημοκρατίας του Κόγκο (Democratic Republic of Congo) χαρακτηρίσθηκαν ως οι χειρότερες περιοχές στον κόσμο για τις

γυναίκες και τα παιδιά», αναφέρει άρθρο του ιδρύματος Σορός (http://www.soros.org/sites/default/files/justice-drc-20120619.pdf), με το οποίο παρουσιάζονται τα «κινητά δικαστήρια φύλου» - (mobile gender courts), τα οποία χειρίζονται περιπτώσεις σεξουαλικών εγκλημάτων. Τα κινητά δικαστήρια θεωρούνται ένας αποτελεσματικός και ανέξοδος τρόπος ακροάσεων, σε απομακρυσμένες περιοχές αφού δικαστές, εισαγγελείς, κατήγοροι και συνήγοροι υπεράσπισης, ταξιδεύουν και επιλαμβάνονται σεξουαλικών εγκλημάτων τα οποία χρήζουν ιδιαίτερου χειρισμού. Τα κινητά δικαστήρια φύλου σχεδιάστηκαν, ώστε να λαμβάνουν υπόψη σοβαρά εγκλήματα που διαπράσσονται σε περιόδους πολεμικών συρράξεων, περιλαμβανομένων και εγκλημάτων πολέμου σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο. Το έργο που επιτελείται στο Κόγκο θεωρείται συμπληρωματικό αυτού του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης και ταυτόχρονα φέρνει ενώπιον της δικαιοσύνης θύτες σεξουαλικών εγκλημάτων.

Το σημαντικότερο όσον αφορά στην αποτελεσματικότητα των «κινητών δικαστηρίων», είναι η διάχυση της πεποίθησης ότι η δικαιοσύνη είναι επιτεύξιμη, όπως και η αποκατάσταση της αξιοπρέπειας των θυμάτων. Η έννοια της αποκαταστατικής δικαιοσύνης (restorative justice) φαίνεται να είναι διάχυτη στην Αφρικανική ήπειρο και εκφράζεται σε πολλές περιοχές με την έννοια Ubuntu (γλώσσα Μπαντού) που εμπερικλείει τις αρχές του μετασχηματισμού συγκρούσεων (conflict transformation) με τη μεταβολή της εστίασης από το περιεχόμενο στη διαδικασία. Η πρακτική εφαρμογή της έννοιας Ubuntu και των αρχών του μετασχηματισμού συγκρούσεων συναντώνται στο Σύστημα Παραδοσιακής Αποκαταστατικής Δικαιοσύνης (Traditional Restorative Justice System), όπως αυτές υιοθετήθηκαν για τη γενοκτονία στη Ρουάντα και τα Δικαστήρια Gacaca, όπως και τις Επιτροπές Αλήθειας και Συμφιλίωσης (Truth and Reconciliation Committees) της Νοτίου Αφρικής, κατά το τέλος της περιόδου του Απαρχάϊντ.

Σπόντες

- **Όταν τα κυπριακά ΜΜΕ** μεταδίδουν ότι ο Λιβανέζος που συνελήφθη είναι μέλος - όχι ύποπτος αλλά «μέλος» - τρομοκρατικής οργάνωσης και μετά **ταυτίζουν την Χιζμπολάχ με την τρομοκρατία**, **ξεχνούν ότι η Χιζμπολάχ είναι νόμιμο κόμμα στο Λίβανο** και συμμετέχει, όχι μόνο στο κοινοβούλιο, αλλά είναι και ένας από τους βασικούς υποστηρικτές της λιβανέζικης κυβέρνησης – και **η κυπριακή δημοκρατία περιμένει ακόμα από το Λίβανο να επικυρώσει τη συμφωνία για την ΑΟΖ. Και ανάμεσα σε αυτούς που αποφασίζουν θα είναι και το λιβανέζικο κίνημα και κόμμα της Χιζμπολάχ.** Καλημέρα στην ανατολική Μεσόγειο.
- Το όλο σκηνικό με το δήθεν κίνδυνο τρομοκρατικής επίθεσης κλπ, δεν είναι φυσικά άσχετο με τα γυμνάσια διαφόρων στην περιοχή. Θεαματικές κινήσεις.

- Το πρωί στο "Καλημέρα και Έφεξε" ειπώθηκε ότι ένας από τους δικηγόρους της Λαϊκής, που είναι και δικηγόρος του Σιακολα για τα ξεπουλήματα, είπε ότι άμα του θέτουν το ερώτημα « καλά, δεν έχεις conflict στη Βουλή με όλες αυτές τις ιδιότητες?", ότι "μερικοί" έχουν issue με τους δικηγόρους γενικότερα». *Δηλαδή σε λλίον εν να μας φκει μέλος καταπιεσμένης ομάδας;* **«Προχτές εφκήκεν και ελαλούσεν ότι η κυβέρνηση θα κάμει στάση πληρωμών. Την άλλη εβδομάδα θα λαλεί ότι επιτεθήκαν μας οι Αρειανοί.»**

- Περισσότεροι από τους μισούς **Τουρκοκυπρίους** υποστηρίζουν τη δημιουργία νέου κόμματος – και το 61% από αυτούς ανήκουν στο χώρο της δεξιάς καταγράφοντας μια τάση διαρροών από το κυβερνών κόμμα. **Στις δημοσκοπήσεις για τα κόμματα, η διαφορά ανάμεσα στο κυβερνών κόμμα εθνικής ενότητας και το αριστερό ρεπουμπλικανικό σμικρύνεται –** τώρα είναι στη διαφορά 2.5% : 34% για το κόμμα εθνικής ενότητας και 31.7% του ρεπουμπλικανικού.

- **Ήταν, όντως, θλιβερή η σημειολογία της 15ης Ιουλίου 2012** με την συνύπαρξη των σημαιών της Ένωσης μαζί με τις σημαίες της ανεξαρτησίας, στους τάφους των ανθρώπων που αντιστάθηκαν στο

πραξικόπημα της Χούντας τζιαι της ΕΟΚΑ Β... Τζιαι άμπα τζιαι εν εμπεδώνετουν το μήνυμα, την κύρια ομιλία εκφώνησεν την, ο Λόττας, αντιστράτηγος εν αποστρατεία, μέλος της ΕΟΚΑ και πρόεδρος της **Ένωσης Αγωνιστών 63!**,. Ο Χριστόφιας στες δηλώσεις του εμίλησεν για κίνδυνο επανεμφάνισης του φασισμού...

- Αλλά, όταν το δελτίο προχωρά στην επόμενη είδηση, το συναίσθημα έννεν απλώς θλίψη, αλλά οργή με το ότι εν φαίνεται να υπάρχει ίχνος τσίππας, πκιον σε τούτον τον τόπο. **Ο Ττόμυς κάμνει 15 του Ιούλη τελετή τιμής στους νεκρούς πραξικοπηματίες** σε αποκλειστικό γαλανόλευκο φόντο τζιαι καταθέτει στεφάνια ο γιος του Σαμψών, εκ μέρους του Συναγερμού, τζιαι ο Συλλούρης του ΕΥΡΩΚΟ. Ήρωες οι μεν, ήρωες οι δε. Πώς το έθεσεν ο Ιακώβου πρόσφατα; Ηρωογεννήτρια η χώρα. Που τους πολλούς ήρωες έμεινεν μισή...

- Έθεσε και μια ενδιαφέρουσα απορία/ζήτημα ο Ξανθούλης του Φιλελευθέρου: έθεσε την απορία **γιατί ο ΔΗΣΥ επέμενε στο θέμα της μη αύξησης του εταιρικού φόρου - μόνο αυτό έθετε ως ζήτημα φαίνεται- στις συνομιλίες με την Τρόϊκα, εφόσον το θέμα δεν ήταν στα ζητήματα που υπήρχαν στις εισηγήσεις της Κομισιόν;** Λίγο πολύ έλεγε ότι ο ΔΗΣΥ λόγω κεκτημένης ταχύτητας ουσιαστικά, μπορεί να τους έβαλε ιδέες για ένα τομέα - την αύξηση του εταιρικού φόρου - που θα μπορούσε να είναι πηγή εισοδημάτων. Στο εσωτερικό, βέβαια, όπου κυριαρχούν στην πολιτική-οικονομική ελίτ, δικηγόροι και ελεγκτές, το θέμα έχει καθιερωθεί - και έχει γίνει αποδεκτό και από τις συντεχνίες - για την ώρα - ως "κόκκινη γραμμή". Αν οι συντεχνίες, βέβαια, επιμένουν να τηρήσουν την συμφωνία κυρίων, την οποία ήδη παραβίασε το ΚΕΒΕ και η ΟΕΒ, όταν έθεσαν θέμα ΑΤΑ στην Τρόϊκα. **Διότι πρέπει να εξηγηθεί, επιτέλους, τί κερδίζει ο Κύπριος πολίτης από εταιρείες ξεπλύματος, όπως εκείνες του σκανδάλου Τσοχατζόπουλου; Και φυσικά, ποιές εταιρείες θα έμεναν και ποιές όχι για 1% αύξηση λ.χ.**

- Για να δούμε τώρα, αν θα δώσει ο κ. αρμόδιος του κρατικού τμήματος για τον φόρο εισοδήματος **στη δημοσιότητα τους φοροφυγάδες** από την ελίτ; Και με ποιά λογική η βουλή δεν θα προχωρήσει στην έγκριση των σχετικών νομοσχεδίων αν χρειαστεί. Ίσως εδώ η ευρωπαϊκή πίεση να είναι και βοηθητική. Θα φανεί – και τώρα και το φθινόπωρο. Ιδιαιτέρα σε ένα κλίμα που το θέμα της διαπλοκής και της ισότητας των πολιτών, μπορεί να εξελίχθη σε σημαντικό – ήδη από τότε.

- Και βέβαια, μετά τις αποκαλύψεις για τα πολλαπλά σημεία διαπλοκής των οικονομικών συμφερόντων του Ν. Παπαδόπουλου, με τις αποφάσεις στις οποίες συμμετείχε ή προωθούσε ως μέλος και πρόεδρος της επιτροπής οικονομικών της βουλής, **θα πρέπει να προχωρήσει και θέμα ασυμβίβαστου** στη βουλή. Και δεν αφορά μόνο στο συγκεκριμένο άτομο το ζήτημα.

- Νικόλας ο πολυπόδης! Γιατί οκτώ πόδκια εν κανούν να τα χώνει παντού! Λίγο χρόνο μετά το «επίτευγμά» του να μη δοθεί στη CYTA η διαχείριση της ψηφιακής τηλεόρασης -ο «αγώνας» περιλάμβανε και απειλές προς την CYTA- αλλά σε ιδιωτική εταιρεία, ήρθε η ώρα να …. απολαύσει τα αποτελέσματα των …. κόπων του. Ο αρχικός υπολογισμός των καναλιών ήταν κοντά στα 50, αφού υπήρχε πέρσι πρόβλεψη για δημιουργία σαράντα νέων (η Κύπρος των 50 καναλιών, ένα για κάθε σπίτι). Το αποτέλεσμα είναι να κινδυνεύουν με κλείσιμο τα έξι από τα εννιά μη συνδρομητικά ιδιωτικά κανάλια που λειτουργούν σήμερα σε παγκύπρια βάση. Άμα σκάφκεις το λάκκον του άλλου, ππέφτεις ο ίδιος μέσα Νικόλα! Τζαι φυσικα το σχολιο αφορά τζαι τους πελάτες που εφωναζαν τότε τζαι έβαλαν μπροστά τον Ν. Παπαδόπουλο.

- **Κάτι τρέχει πάντως και στα τραπεζιτικά μας.** Στα μέσα της βδομάδας υπήρχε ερώτηση προς τον Σταυράκη, αν αληθεύουν οι φήμες ότι λογαριάζει να συμμετάσχει στη δημιουργία νέας τράπεζας. Τη Δευτέρα, η Αλήθεια είχε πρωτοσέλιδο για ενδιαφέρον από την Ρωσία για την Τράπεζα Κύπρου.

Επιλογές από την μπλογκόσφαιρα

Έρχεται βροχή έρχεται μπόρα

http://nekatomata.blogspot.com/2012/07/blog-post_14.html

Βήματα στην άμμο

http://erascy.blogspot.com/2012/07/blog-post_15.html

Ένα από τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα των ΕΟΚΑΒητατζιήδων πραξικοπηματιών τον Ιούλη του 1974: Η δολοφονία 4 αντρών του Εφεδρικού στη Λεμεσό…

http://aneforiwn.blogspot.com/2012/07/862012-1974-4.html

Φωτογραφία από το occupy wall st..
https://fbcdn-sphotos-a.akamaihd.net/hphotos-ak-ash4/283626_391680037566643_284096169_n.jpg

GRAFITI.......... η συνέχεια

Μήπως σε ενοχλούν
οι φωνές στο κεφάλι μου;

Κακοποίηση, οικοπεδοποίηση, τσιμεντοποίηση,
τόση πολύ ποίηση σε μια τόσο πεζή ζωή.

ΑΝ ΣΕ ΠΟΥΝ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗ
ΜΗΝ ΣΤΕΝΑΧΩΡΕΘΕΙΣ...........
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ΕΦΤΙΑΞΕ ΤΗΝ ΚΙΒΩΤΟ ΤΟΥ ΝΩΕ ΚΑΙ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΤΟΝ ΤΙΤΑΝΙΚΟ.

Ζαλίζομαι, σταματήστε την γη

να κατέβω.

ΕΓΧΡΩΜΗ TV
ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΗ ΖΩΗ.

CARTOONS

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΉ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ:

Διάλογος υποστηρικτών της Λιτότητας

Για τις Τράπεζες και τους δικηγόρους τους.

